

Vergide Gündem

Tax Agenda

Mart / March 2018

Gelir unsurlarının toplanması ve yıllık beyanname ile beyanı

Gizem Keser

E-fatura olarak alınması gereken fatura, kâğıt ortamında alınabilir mi?

Dursun Berk

English translation

Gümrükte Gündem

Sercan Bahadır

Dünyadan Vergi Haberleri

Elif Karaca

Sirküler indeks

Vergi takvimi

Pratik bilgiler

Practical information

Building a better
working world

Gelir unsurlarının toplanması ve yıllık beyanname ile beyanı

I. Giriş

193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu uyarınca gerçek kişilerin gelirleri gelir vergisine tabidir. Gelir bir gerçek kişinin bir takvim yılı içinde elde ettiği kazanç ve iratların safi tutarıdır. Gelir vergisine tabi gelir unsurları; ticari kazanç, zirai kazanç, ücret, serbest meslek kazancı, gayrimenkul sermaye iradı, menkul sermaye iradı ve diğer kazanç ve iratlardan oluşmaktadır. (GVK md.2)

Gelir Vergisi Kanunu'nda söz konusu gelir unsurlarının toplanması ve yıllık gelir vergisi beyannamesi ile beyan edilmesi ilkesi benimsenmiştir. (GVK md. 85) Beyan edilen gelirler bazında gerekli indirimler yapıldıktan sonra gelir unsurlarının toplanması suretiyle üzerinden gelir vergisi hesaplanacak tutar (vergiye tabi matrah) tespit edilmektedir.

Bir takvim yılı içinde elde edilen kazanç ve iratların toplanması esas olmakla birlikte, bazı kazanç ve iratlar, çeşitli gerekçelerle beyan dışında tutulmuştur. Bu çalışmada, 2017 yılında elde edilen kazanç ve iratlardan hangilerinin yıllık gelir vergisi beyannamesine dâhil edilmesi gerektiğine yönelik açıklamalar yapılarak, beyannameye dâhil edilmeyecek unsurların neler olduğuna ilişkin bilgilere yer verilecektir.

II. Yıllık gelir vergisi beyannamesi verilecek haller

A. Mükellefiyet

1. Tam mükellef gerçek kişiler

Türkiye'de yerleşmiş olan veya yerleşmiş sayılan kişiler Gelir Vergisi Kanunu açısından "tam mükellef" kabul edilmektedir. Bu kişiler Türkiye içinde ve dışında elde ettikleri kazanç ve iratların tamamı üzerinden vergilendirilirler.

- İkametgâhı Türkiye'de bulunanlar ve
- Bir takvim yılı içinde Türkiye'de devamlı olarak altı aydan fazla oturanlar (geçici ayrılmalar Türkiye'de oturma süresini kesmez),

Türkiye'de yerleşmiş sayılır.

Öte yandan, resmi daire ve müesseselere veya merkezi Türkiye'de bulunan teşekkül ve teşebbüslere bağlı olup adı geçen daire, müessese, teşekkül ve teşebbüslerin işleri dolayısıyla yabancı memleketlerde oturan Türk vatandaşları da tam mükellef olarak vergilendirilirler.

Belli ve geçici bir görev veya iş için Türkiye'ye gelenler, Türkiye'de altı aydan fazla kalsalar dahi Türkiye'de yerleşmiş sayılmazlar.

2. Dar mükellef gerçek kişiler

Türkiye’de yerleşmiş olmayan kişiler Gelir Vergisi Kanunu açısından “dar mükellef” kabul edilmektedir. Bu kişiler sadece Türkiye’de elde ettikleri kazanç ve iratlar üzerinden vergilendirilirler.

Yurt dışında çalışma ve oturma izni olan Türk vatandaşları da vergi uygulamaları bakımından “dar mükellef” olarak kabul edilirler.

Dar mükellef gerçek kişilerin gelirlerinin tamamının, Türkiye’de tevkif suretiyle vergilendirilmiş olan ücretler, serbest meslek kazançları, menkul ve gayrimenkul sermaye iratları ile diğer kazanç ve iratlardan ibaret olması durumunda, bu gelirler için beyanname verilmez.

B. Gelir unsurları özelinde beyan halleri

1. Ticari kazancın beyanı

Gelir Vergisi Kanunu’nun 37’nci maddesinde ticari kazanç sayılan faaliyetler belirtilmiştir. Ticari kazanç elde edenler açısından gelir vergisi mükellefiyeti gerçek usul ve basit usul olmak üzere ikiye ayrılmaktadır. Basit usulde vergi mükellefiyeti olanlar defter tutmazlar, stopaj yapmazlar, geçici vergi ödemezler. Gerçek usulde vergi mükellefiyeti olanlar ise defter tutmak zorunda olup tutulacak defterler tüccar sınıfına göre değişmektedir.

Gelir Vergisi Kanunu’nun 85’inci maddesine göre; basit usulde vergilendirilen ticari kazançlar ile gerçek usulde vergilendirilen ticari, zirai ve serbest meslek kazançları tutarı ne olursa olsun (kazanç elde edilmemiş olsa dahi) yıllık gelir vergisi beyanname ile beyan edilecektir.

2. Serbest meslek kazancının beyanı

Serbest meslek kazancının tanımı Gelir Vergisi Kanunu’nun 65’inci maddesinde yapılmış; kazancın nasıl tespit edileceği ise 67’nci maddede açıklanmıştır. Buna göre; serbest meslek kazancı bir hesap dönemi içinde serbest meslek faaliyeti karşılığı olarak tahsil edilen para ve ayınlar ve diğer suretlerle sağlanan ve para ile temsil edilebilen menfaatlardan bu faaliyet dolayısıyla yapılan giderler indirildikten sonra kalan farktır.

Gelir Vergisi Kanunu’nun 85’inci maddesine göre, defter tutan serbest meslek erbabı kazanç elde etmemiş olsa bile yıllık gelir vergisi beyanname vermek ile yükümlüdür.

3. Ücret gelirlerinin beyanı

Gelir Vergisi Kanunu’nun 86’ncı maddesi gereğince, tek işverenden alınmış ve tevkif suretiyle vergilendirilmiş ücret gelirleri için tutarı ne olursa olsun yıllık gelir vergisi beyanname verilmeyecektir. Diğer gelir unsurları nedeniyle yıllık beyanname verilmesi halinde de bu gelirler beyannameye dâhil edilmeyecektir.

Bununla birlikte, birden fazla işverenden ücret geliri elde edilmesi halinde, birden sonraki işverenden alınan ücretlerin toplamının gelir vergisi tarifesinin ikinci diliminde yer alan tutarı (2017 yılı için 30.000 TL) aşması halinde birden fazla işverenden

de alınan dâhil olmak üzere ücret gelirlerinin tamamı beyan edilecektir. Birden fazla işverenden ücret alınması halinde, birden fazla işverenden alınan ücretin hangisi olacağı ücretli tarafından serbestçe belirlenebilecektir. Birden fazla işverenden ele edilen ve yıl içerisinde tevkifata tabi tutulan ücret gelirlerinin beyan edilmesi halinde ise yıl içinde kesilen vergiler hesaplanan gelir vergisinden mahsup edilecektir.

4. Gayrimenkul sermaye iradının (Kira gelirleri) beyanı

Gelir Vergisi Kanunu’nun 21’inci maddesi gereğince, binaların mesken olarak kiraya verilmesinden bir takvim yılı içinde elde edilen hasılatın 2017 yılı için 3.900 TL’si gelir vergisinden istisna edilmiştir. Mesken kira geliri tutarının ilgili yıla ilişkin istisna tutarını aşması halinde yıllık gelir vergisi beyanname ile beyan edilmesi gerekecektir.

Sadece, gayrimenkullerin mesken olarak kiraya verilmesinden sağlanan hasılat için geçerli olan ve 2017 yılında 3.900 TL olarak uygulanan istisnadan yararlanamayacak olan mükellefleri aşağıdaki şekilde sıralayabiliriz:

- ▶ Ticari, zirai veya mesleki kazancını yıllık beyanname ile bildirmek zorunda olanlar,
- ▶ İstisna haddi üzerinde konut kira geliri elde edip beyan etmeyen veya eksik beyan edenler,
- ▶ İstisna haddinin üzerinde konut kira geliri elde edenlerden, beyana tabi olup olmadığına bakılmaksızın, elde ettikleri gelirlerin (ücret, menkul sermaye iradı, gayrimenkul sermaye iradı ile diğer kazanç ve iratlar) gayrisafi tutarları toplamı 110.000 TL’yi aşanlar.

Diğer taraftan, gayrimenkullerin işyeri olarak tevkifat yapmak zorunda olan kişi ve kuruluşlara kiraya verilmesi halinde, yapılan kira ödemeleri üzerinden % 20 oranında gelir vergisi kesintisi yapılmaktadır. Tevkifat yapmak zorunda olan kişi ve kurumlar Gelir Vergisi Kanunu’nun 94’üncü maddesinde sayılmıştır. Bu kişi ve kurumların, gerçek kişilere yaptıkları işyeri kira ödemeleri üzerinden kestikleri vergiler; gerçek kişilerin bu gelirlerini beyan etmesi durumunda, beyanname hesaplanan gelir vergisinden mahsup edilebilmektedir.

Kira gelirlerinde istisna uygulaması sadece konutlardan elde edilen kira gelirleri için geçerlidir. İşyerinin kiraya verilmesinden elde edilen gelirlere bu istisna uygulanmaz. Ancak beyanname verilmeyecek gelirlerin sayıldığı Gelir Vergisi Kanunu’nun 86’nci maddesinde, işyeri kira gelirleri için geçerli olan ve “beyan sınırı” olarak adlandırılan bir uygulama yer almaktadır. Söz konusu madde uyarınca, Türkiye’de tevkifata tabi tutulmuş olmak şartıyla, beyana tabi menkul ve gayrimenkul sermaye iratlarının 2017 yılı için 30.000 TL’nin altında kalması durumunda, bu gelirler beyan edilmeyecektir. Söz konusu gelirlerin bu tutarı aşması durumunda ise tamamının beyan edilmesi gerekecektir.

Buna göre 2017 yılında işyeri olarak kiraya verilen gayrimenkullerden elde edilen ve üzerinden vergi kesilmiş olan kiralardan brüt tutarının 30.000 TL’yi aşması halinde, bu gelirin tamamının yıllık gelir vergisi beyanname ile beyan edilmesi gerekmektedir. Bu durumda beyan edilecek tutar, gelirin 30.000 TL’yi aşan kısmı değil, tamamı olacaktır.

Konut kira geliri ve vergi kesintisine tabi işyeri kira gelirinin birlikte elde edilmesi halinde, 2017 yılı için 30.000 TL'lik beyan sınırının hesabında; konut kira geliri için istisna haddi düşüldükten sonra kalan tutar ile vergi kesintisine tabi tutulmuş işyeri kira gelirinin brüt tutarının toplamı dikkate alınacaktır.

Vergi kesintisine ve istisna uygulamasına konu olmayan kira gelirlerinde (örneğin basit usuldeki mükellefe kiraya verilen işyerinden elde edilen kira gelirleri) ise söz konusu beyan sınırı 1.600 TL olarak uygulanmaktadır. Buna göre basit usule tabi mükelleflere kiraya verilen işyerlerinden 2017 yılında elde edilen ve bu kişiler tarafından vergi tevkifatı yapılmamış olan kira gelirlerinin 1.600 TL'yi aşması durumunda tamamının beyan edilmesi gerekmektedir.

5. Menkul sermaye iradının beyanı

Gelir Vergisi Kanunu'nun 75'inci maddesinde hisse senedi kâr payları, TL ve yabancı para cinsinden açılan mevduat hesaplarına yürütülen faizler, repo kazançları, her nevi tahvil ve Hazine bonusu faizleri, alacak faizleri, faizsiz olarak kredi verenlere ödenen kâr payları, katılım bankalarının kâr ve zarara katılma hesabı karşılığı ödenen kâr payları, sigorta ve emeklilik şirketlerince katılımcılara yapılan irat ödemeleri "menkul sermaye iradı" olarak tanımlanmıştır.

Tam mükellef gerçek kişiler tarafından 2017 yılında elde edilen menkul sermaye iratlarının bir kısmı yıl içinde tevkifata tabi tutulduğu için tutarı ne olursa olsun, bir kısmı ise elde edilen gelirin belirli bir tutarı aşmaması halinde yıllık gelir vergisi beyannamesi ile beyan edilmeyecektir.

Gelir Vergisi Kanunu'nun 86'ncı maddesi gereğince, bireysel emeklilik sistemi ve şahıs sigortalarından elde edilen ve tevkifata tabi tutulan iratların tutarı ne olursa olsun yıllık gelir vergisi beyannamesi ile beyan edilmeyecektir. Ayrıca anılan Kanun'un geçici 67'nci maddesi gereğince, 01.01.2006 tarihinden itibaren banka veya aracı kurumlarca tevkif yoluyla vergilendirilen mevduat faizleri, repo gelirleri, özel finans kurumlarından elde edilen gelirler için yıllık gelir vergisi beyannamesi verilmeyecektir.

Diğer taraftan, Gelir Vergisi Kanunu'nun 94'üncü maddesi gereği tevkifata tabi tutulan ve 2017 yılı için 30.000 TL'lik beyan haddini aşmayan menkul sermaye iratları beyan edilmeyecektir. Beyanname verme sınırını aşan tevkifatlı menkul sermaye iratları ise beyan edilecek olup, yıl içinde kesilen vergiler beyannamede hesaplanan gelir vergisinden mahsup edilecektir.

Öte yandan, Gelir Vergisi Kanunu'nun 86'ncı maddesine göre, bir takvim yılı içinde elde edilen ve toplamı 2017 yılı için 1.600 TL'yi aşmayan, tevkifat ve istisna uygulamasına konu olmayan menkul ve gayrimenkul sermaye iratları için yıllık gelir vergisi beyannamesi verilmeyecek, diğer gelirler nedeniyle yıllık beyanname verilmesi halinde bu gelirler beyannameye dâhil edilmeyecektir.

6. Diğer kazanç ve iratların beyanı

Diğer kazanç ve iratlar kapsamına giren gelirler, "değer artış kazançları" ve "arızı kazançlar" olmak üzere iki ayrı grup olarak ele alınmaktadır.

Değer artış kazancı olarak vergilendirilen gelirler, Gelir Vergisi Kanunu'nun mükerrer 80'inci maddesinde sayılan mal ve hakların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlardır. Elden çıkarma, söz konusu mal ve hakların satılması, bir ivaz karşılığında devir ve temlik, trampa edilmesi takası, kamulaştırılması, devletleştirilmesi, ticaret şirketlerine sermaye olarak konulmasını ifade etmektedir.

Arızı kazanç olarak vergilendirilecek olan gelirler ise yapılması devamlılık arz etmeyen ve Gelir Vergisi Kanunu'nun 82'nci maddesinde sayılan faaliyetlerden elde edilen kazançlardır.

Tam mükellef gerçek kişiler istisna haddini aşan diğer kazanç ve iratlarını yıllık gelir vergisi beyannamesi ile beyan edeceklerdir. Söz konusu istisna haddi, 2017 yılında elde edilen değer artış kazançları için 11.000 TL; arızı kazançlar için ise 24.000 TL olarak belirlenmiştir. 11.000 TL'lik istisna menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarından sağlanan kazançlara uygulanmamaktadır.

III. Beyanname üzerinde yararlanılabilecek indirimler

Gelir Vergisi Kanunu'nun 89. maddesinde, gelir vergisi matrahının tespitinde, yıllık gelir vergisi beyannamesinde bildirilecek gelirlerden bazı indirimlerin yapılabilmesine izin verilmiştir. Bu indirim hakkından, 2017 yılına ilişkin beyan edilen gelir ve kazancın türüne bakılmaksızın, gelir vergisi beyannamesi veren tüm mükellefler yararlanabilmektedirler. Söz konusu indirimlerin bazılarına aşağıda yer verilmiştir:

1. Beyan edilen gelirin % 15'ini ve asgari ücretin yıllık tutarını (2017 yılında 21.330 TL) aşmamak şartıyla; mükellefin şahsına, eşine ve küçük çocuklarına ait hayat sigortalarına ödenen primlerin % 50'si ile ölüm, kaza, hastalık, sağlık, engellilik, analık, doğum ve tahsil gibi şahıs sigorta primleri.

Bu primlerin indirim olarak dikkate alınabilmesi için bazı koşullar mevcuttur. Bunlar:

- ▶ Sigortanın Türkiye'de kurulu ve merkezi Türkiye'de bulunan bir emeklilik veya sigorta şirketi nezdinde akdedilmiş olması,
- ▶ Prim tutarlarının gelirin elde edildiği yılda ödenmiş olması,
- ▶ Ücret geliri elde edenlerin ücretlerinin safi tutarının hesaplanması sırasında ayrıca indirilmemiş bulunmasıdır. (Eşlerin veya çocukların ayrı beyanname vermeleri halinde, bunlara ait prim kendi gelirlerinden indirilir.)

2. Beyan edilen gelirin % 10'unu aşmaması, Türkiye'de yapılması ve gelir veya kurumlar vergisi mükellefiyeti bulunan gerçek veya tüzel kişilerden alınacak belgelerle tevsik edilmesi şartıyla, mükellefin kendisi, eşi ve küçük çocuklarına ilişkin olarak yapılan eğitim ve sağlık harcamaları,

3. Genel ve özel bütçeli kamu idareleri, il özel idareleri, belediyeler, köyler ile kamu yararına çalışan dernekler ve Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflara yıllık toplamı beyan edilecek gelirin % 5'ini (kalkınmada öncelikli yöreler için % 10) aşmamak üzere, makbuz karşılığında yapılan bağış ve yardımlar,

4. Genel ve özel bütçeli kamu idarelerine, il özel idarelerine, belediyelere ve köylere bağışlanan okul, sağlık tesisi ve yüz yatak (kalkınmada öncelikli yörelerde elli yatak) kapasitesinden az olmamak üzere öğrenci yurdu ile çocuk yuvası, yetiştirme yurdu, huzurevi, bakım ve rehabilitasyon merkezi ile mülki idare amirlerinin izni ve denetimine tabi olarak yaptırılacak ibadethaneler ve Diyanet İşleri Başkanlığı denetiminde yaygın din eğitimi verilen tesislerin ve Gençlik ve Spor Bakanlığına ait gençlik merkezleri ile gençlik ve izcilik kamplarının inşası dolayısıyla yapılan harcamalar veya bu tesislerin inşası için bu kuruluşlara yapılan her türlü bağış ve yardımlar ile mevcut tesislerin faaliyetlerini devam ettirebilmeleri için yapılan her türlü nakdî ve aynî bağış ve yardımların tamamı,
5. Fakirlere yardım amacıyla gıda bankacılığı faaliyetinde bulunan dernek ve vakıflara Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde bağışlanan gıda, temizlik, giyecek ve yakacak maddelerinin maliyet bedelinin tamamı,
6. Başbakanlıkça veya Bakanlar Kurulunca başlatılan yardım kampanyalarına makbuz karşılığı yapılan ayni ve nakdi bağışların tamamı.
7. İktisadi işletmeleri hariç Türkiye Kızılay Derneği'ne ve Türkiye Yeşilay Cemiyeti'ne makbuz karşılığı yapılan nakdî bağış ve yardımların tamamı.

IV. Gelir vergisinin beyanı ve ödenmesi

A. Beyannamenin verileceği vergi dairesi

Gelir vergisi açısından temel kural, beyannamenin geliri elde eden gerçek kişinin ikametgâhının bulunduğu yer vergi dairesine verilmesidir.

Bunun yanında "Hazır Beyan Sistemi" kullanılarak, vergi dairesine gitmeden beyannamenin elektronik ortamda verilmesi mümkündür. Buna göre, 2017 yılında elde ettiği gelirleri sadece ücret, kira geliri (gayrimenkul sermaye iradı), menkul sermaye iradı ile diğer kazanç ve iratlardan veya bunların birkaçından veyahut tamamından ibaret olan gelir vergisi mükellefleri, bu gelirlerine ilişkin beyannamelerini "Hazır Beyan Sistemi"ni kullanarak internetten verebilmektedirler.

Bu gelirlerinin yanında ticari kazanç, zirai kazanç ve serbest meslek kazancı elde eden mükelleflerin "Hazır Beyan Sistemi" üzerinden beyanname vermeleri mümkün değildir.

"Hazır Beyan Sistemi"ne, <https://intvd.gib.gov.tr/hazirbeyan/> adresi üzerinden güvenlik soruları cevaplandırılarak giriş yapılabilmektedir. Sistem üzerinden ücret, kira, menkul sermaye iradı ile diğer kazanç ve iratlara ilişkin önceden hazırlanmış beyanname kontrol edilip, onaylanarak gönderilebilmektedir. Onaylama işlemi sonucu otomatik olarak hazırlanan tahakkuk fişleri mükellefe, vergi sorumlusuna veya bunların beyanname gönderme yetkisi verdiği gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda iletilmektedir.

B. Beyannamenin verilme zamanı

Gerçek kişiler, beyana tabi gelirlerini, gelir elde ettikleri yılı izleyen Mart ayının 1-25 günleri arasında yıllık gelir vergisi beyannamesi ile beyan etmek zorundadırlar. Buna göre, 2017 yılında elde edilen beyana tabi gelirlerin 1 Mart 2018 tarihinden başlamak üzere, 26 Mart 2018 Pazartesi gününe (25 Mart Pazar'a geldiği için) kadar beyan edilmesi gerekmektedir.

C. Gelir vergisi oranı

Gelir vergisi artan oranlı bir vergidir. 2017 yılında elde edilen gelirlerle ilgili olarak 1-25 Mart 2018 tarihleri arasında beyanname verilmesi durumunda, verginin aşağıdaki gelir vergisi tarifesine göre hesaplanması gerekmektedir:

1. Ücret gelirleri

Gelir dilimi	Vergi oranı
13.000 TL'ye kadar	% 15
30.000 TL'nin 13.000 TL'si için 1.950 TL, fazlası	% 20
110.000 TL'nin 30.000 TL'si için 5.350 TL, fazlası	% 27
110.000 TL'den fazlasının 110.000 TL'si için 26.950 TL, fazlası	% 35

2. Ücret dışındaki gelirler

Gelir dilimi	Vergi oranı
13.000 TL'ye kadar	% 15
30.000 TL'nin 13.000 TL'si için 1.950 TL, fazlası	% 20
70.000 TL'nin 30.000 TL'si için 5.350 TL, fazlası	% 27
70.000 TL'den fazlasının 70.000 TL'si için 16.150 TL, fazlası	% 35

D. Verginin ödenme zamanı

Beyanname üzerinden hesaplanan gelir vergisinin ilk taksitinin Mart ayının sonuna, ikinci taksitinin ise Temmuz ayının sonuna kadar olmak üzere iki eşit taksitte ödenmesi gerekir.

Buna göre 2017 yılına ilişkin beyan edilen gelirler üzerinden hesaplanan gelir vergisinin;

- ▶ İlk taksitinin 2 Nisan 2018 Pazartesi gününe (31 Mart Cumartesi'ye geldiği için),
- ▶ İkinci taksitinin de 31 Temmuz 2018 Salı gününe kadar ödenmesi gerekmektedir.

V. Gelir unsurlarının vergilendirilmesine ilişkin örnekler

Örnek 1

İstanbul'da ikamet eden ve bilanço esasına göre defter tutan Mükellef (A) otel işletmeciliği yapmaktadır. Mükellef (A) bu faaliyetinden dolayı 2017 yılında 80.000 TL kar elde etmiş olup, 8.000 TL Bağ-Kur primi ve 12.000 TL geçici vergi ödemiştir.

Mükellefin ayrıca tevkif yoluyla vergilendirilmiş 10.000 TL mevduat faizi ve 6.000 TL repo geliri ile 15.000 TL konut kira geliri bulunmaktadır. (Konut kira gelirinde götürü gider yöntemi seçilmiştir.)

Açıklama

Mükellef ticari kazancı nedeniyle yıllık beyanname vermek zorunda olup, beyannameye mesken olarak kiraya verdiği gayrimenkulden elde ettiği kira gelirini de dâhil edecektir. Ticari, zirai ve mesleki kazancı nedeniyle yıllık beyanname verenler konut kira gelirine ilişkin istisnadan yararlanamayacağından bu gelire konut istisnası uygulanmayacaktır. Kira gelirinde safi irat hesaplanırken % 15 oranındaki götürü gider düşüldükten sonra kalan tutar beyan edilecektir.

Gelir Vergisi Kanunu'nun geçici 67'nci maddesi uyarınca, mükellefin 2017 yılında elde ettiği tevkif yoluyla vergilendirilmiş bulunan mevduat faizi ve repo geliri beyannameye dâhil edilmeyecektir.

Mükellefin beyanı aşağıdaki gibi olacaktır:

Ticari kazanç	80.000 TL
Bağ-Kur primi (-)	8.000 TL
Safi ticari kazanç (80.000 - 8.000)	72.000 TL
Konut kira geliri (15.000 - (15.000 x % 15*))	12.750 TL
Beyan edilen gelirler toplamı (72.000 + 12.750)	84.750 TL
Gelir vergisi matrahı	84.750 TL
Hesaplanan gelir vergisi	21.312 TL
Mahsup edilecek geçici vergi (-)	12.000 TL
Ödenmesi gereken gelir vergisi (21.312 - 12.000)	9.312 TL

* Götürü gider oranı % 25 olarak uygulanmaktayken, 5 Aralık 2017 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan 7061 sayılı Kanun ile 2017 gelirlerine de uygulanmak üzere % 15'e düşürülmüştür.

Örnek 2

Bağımsız olarak mali müşavirlik yapan Mükellef (B), mali müşavirlik hizmeti kapsamında 2017 yılında 150.000 TL hasılat elde etmiştir. Bu hasılat üzerinden ödemeyi yapanlarca % 20 oranında 30.000 TL vergi kesintisi (tevkifat) yapılmıştır. Mükellefin serbest meslek faaliyeti ile ilgili yapmış olduğu ve Gelir Vergisi Kanunu'nun 68'inci maddesi kapsamında

indirebileceği giderleri toplamı 31.000 TL'dir. Mükellef yıllık 5.000 TL Bağ-Kur primi ödemiştir. Ayrıca merkezi Türkiye'de bulunan sigorta şirketine, küçük çocukları için 4.000 TL birikimli hayat sigortası primi ödemiştir.

Açıklama

Birikimli hayat sigortasına ödenen primin indirim konusu yapılabilecek yıllık toplam tutarı, beyan edilen gelirin % 15'ini ve yıllık asgari ücreti aşmayacak şekilde katkı payının % 50'si olan (4.000 x % 50) 2.000 TL'dir.

Mükellef (B)'nin 2017 yılı kazancı üzerinden hesaplanan gelir vergisi aşağıdaki gibi olacaktır:

Gayrisafi hasılat toplamı	150.000 TL
İndirilecek giderler toplamı (-)	31.000 TL
Bağ-Kur primi (-)	5.000 TL
Beyan edilecek serbest meslek kazancı (150.000 - (31.000 + 5.000))	114.000 TL
Birikimli hayat sigortası primi (-)	2.000 TL
Gelir vergisi matrahı (114.000 - 2.000)	112.000 TL
Hesaplanan gelir vergisi	30.850 TL
Mahsup edilecek vergi (-)	30.000 TL
Ödenmesi gereken gelir vergisi	850 TL

Örnek 3

Mükellef (C)'nin 2017 yılına ilişkin yıllık gelir vergisi beyannamesindeki gelirleri aşağıdaki gibidir:

Ücret geliri (1. işverenden alınan, tevkifata tabi tutulmuş)	82.000 TL
Ücret geliri (2. işverenden alınan, tevkifata tabi tutulmuş)	20.000 TL
İşyeri kira geliri (Brüt) (% 20 oranında gelir vergisi tevkifatı yapılmıştır)	42.000 TL
Tam mükellef kurumdan elde edilen temettü geliri (Brüt) (% 15 oranında tevkifat yapılmıştır)	100.000 TL

Açıklama

Birinci işveren hariç, ikinci işverenden alınan ücret tutarı 30.000 TL'lik beyan sınırını aşmadığından Gelir Vergisi Kanunu'nun 86/1-b hükmü gereği ücret gelirleri beyan edilmeyecektir. (Birden fazla işverenden ücret alınması halinde, birinci işverenden alınan ücretin hangisi olacağına belirlenmesi, mükellefin takdirine bırakılmıştır.)

Tevkifata tabi tutulmuş işyeri kira geliri ile temettü gelirinin (kâr payı) beyan edilip edilmeyeceği vergiye tabi gelir toplamının 30.000 TL'lik beyan sınırını aşıp aşmamasına göre belirlenecektir.

Mükellef (C)'nin, tam mükellef kurumdaki elde ettiği kesintiye tabi tutulmuş 100.000 TL'lik temettü gelirinin yarısı gelir vergisinden istisna olup, beyan konusu yapılacak tutar 50.000 TL'dir. İşyeri kira gelirinin ise gayrisafi tutarı toplamı 42.000 TL'dir. Bu durumda vergiye tabi gelir toplamı 92.000 TL (50.000 + 42.000) olup, bu tutar Gelir Vergisi Kanunu'nun 86/1-c hükmü gereği 30.000 TL'lik beyanname verme sınırını aştığından beyan edilecektir. Beyan edilen tutar üzerinden hesaplanan gelir vergisinden, kurum bünyesinde karın dağıtım aşamasında yapılan vergi kesintisinin tamamı ve brüt işyeri kira geliri üzerinden yapılan vergi kesintisinin tamamı mahsup edilecektir.

Mükellef işyeri kira geliri ile ilgili olarak götürü gider yöntemini seçmiştir.

Mükellef yıl içinde (işyeri kirası üzerinden 8.400 TL + tam mükellef kurumdaki elde edilen temettü gelirinden 15.000 TL) 23.400 TL tevkif suretiyle vergi ödemiştir.

Mükellef (C)'nin 2017 yılı gelirleri üzerinden hesaplanan gelir vergisi aşağıdaki gibi olacaktır:

Brüt işyeri kira geliri (GMSİ)	42.000 TL
Götürü gider (42.000 x % 15)* (-)	6.300 TL
Beyana tabi gayrimenkul sermaye iradı (42.000 - 6.300)	35.700 TL
Beyana tabi temettü geliri (MSİ)	50.000 TL
Gelir vergisi matrahı (35.700 + 50.000)	85.700 TL
Hesaplanan gelir vergisi	21.645 TL
Mahsup edilecek vergiler toplamı (15.000 + 8.400) (-)	23.400 TL
Ödenmesi gereken gelir vergisi (21.645 - 23.400)	0 TL
İade alınacak gelir vergisi (23.400 - 21.645)	1.755 TL

* Götürü gider oranı % 25 olarak uygulanmaktayken, 5 Aralık 2017 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan 7061 sayılı Kanun ile 2017 gelirlerine de uygulanmak üzere % 15'e düşürülmüştür.

Örnek 4

Mükellef (D) 01.04.2015'te 450.000 TL'ye satın aldığı gayrimenkulü 01.10.2017'de 580.000 TL'ye satmıştır.

Açıklama

Mükellef, 2015 yılında satın aldığı gayrimenkulü 5 yıllık süreyi beklemeden 2017 yılında sattığı için elde ettiği kazancı değer artış kazancı olarak beyan etmesi gerekmektedir.

Mükellefin elden çıkardığı gayrimenkulün maliyet bedeli hesaplanırken iktisap bedeli üzerinden "Yİ-ÜFE" artışı oranında

endeksleme işlemi yapılır. Ancak Yİ-ÜFE'deki artış oranının %10'un altında kalması durumunda endeksleme yapılmayacaktır.

Mükellefin iktisap ettiği aydan önceki ay olan Mart 2015'te Yİ-ÜFE 241,97 ve elden çıkardığı aydan önceki ay olan Eylül 2017'de Yİ-ÜFE 300,90'dır (Yİ-ÜFE artış oranı %24,35 olarak gerçekleşmiştir).

Bu durumda, mükellefin elden çıkardığı gayrimenkulün endekslenmiş maliyet bedeli 559.594,16 TL [450.000 x (300,90 / 241,97)] olarak dikkate alınacaktır.

Satış tutarı	580.000,00 TL
Endekslenmiş alış maliyeti (-)	559.594,16 TL
Satış kazancı	20.405,84 TL
İstisna tutar (-)	11.000,00 TL
Gelir vergisi matrahı	9.405,84 TL
Hesaplanan (ödenecek) gelir vergisi	1.410,88 TL

Örnek 5

Mükellef (E), 2017 yılında konut olarak kiraya verdiği dairesinden 18.000 TL ve işyeri olarak kiraya verdiği dairesinden de 62.000 TL brüt kira geliri elde etmiştir. İşyeri için ödenen kira bedelleri üzerinden kiracı tarafından % 20 oranında 12.400 TL gelir vergisi tevkifatı yapılmıştır. Mükellef ayrıca 5.000 TL tutarında alacak faizi elde etmiştir.

Açıklama

Konut olarak kiraya verilen gayrimenkulden 2017 yılında elde edilen 18.000 TL'lik kira geliri, 3.900 TL'lik istisna tutarından fazla olduğundan, istisnayı aşan tutarın beyan edilmesi gerekmektedir.

Konut kira gelirinin istisnayı (3.900 TL) aşan tutarı ile işyeri kira geliri toplamı olan 76.100 TL (14.100 + 62.000), 2017 yılı için beyan sınırı olan 30.000 TL'yi aştığı için, tevkifata tabi tutulmuş olan işyeri kira geliri de konut kira geliri ile birlikte beyan edilecektir.

Mükellef beyana tabi kira gelirlerine uygulanmak üzere götürü gider yöntemini seçmiştir.

Gelir Vergisi Kanunu'nun 86'nıncı maddesine göre kesinti ve istisna uygulamasına tabi olmayan menkul sermaye iradı toplamının 2017 yılı için 1.600 TL'yi aşması durumunda tamamının beyan edilmesi gerekmektedir. Örnekte 5.000 TL'lik alacak faizi, kesinti ve istisna uygulanmayan bir gelir olduğundan ve 2017 yılı beyan sınırını (1.600 TL) aştığından 5.000 TL'nin tamamı beyan edilecektir.

Konut kira geliri	18.000 TL
Vergiden istisna tutar (-)	3.900 TL
İstisna sonrası konut kira geliri (18.000 - 3.900)	14.100 TL
İşyeri kira geliri (brüt)	62.000 TL
Gayrisafi gayrimenkul sermaye iradı toplamı (14.100 + 62.000)	76.100 TL
Götürü gider (76.100 x % 15)* (-)	11.415 TL
Beyana tabi gayrimenkul sermaye iradı (76.100 - 11.415)	64.685 TL
Alacak faizi (MSİ)	5.000 TL
Gelir vergisi matrahı (64.685 + 5.000)	69.685 TL
Hesaplanan gelir vergisi	16.065 TL
Mahsup edilecek vergi (-)	12.400 TL
Ödenmesi gereken gelir vergisi (16.065 - 12.400)	3.665 TL

* Götürü gider oranı % 25 olarak uygulanmaktayken, 5 Aralık 2017 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan 7061 sayılı Kanun ile 2017 gelirlerine de uygulanmak üzere % 15'e düşürülmüştür.

VI. Sonuç

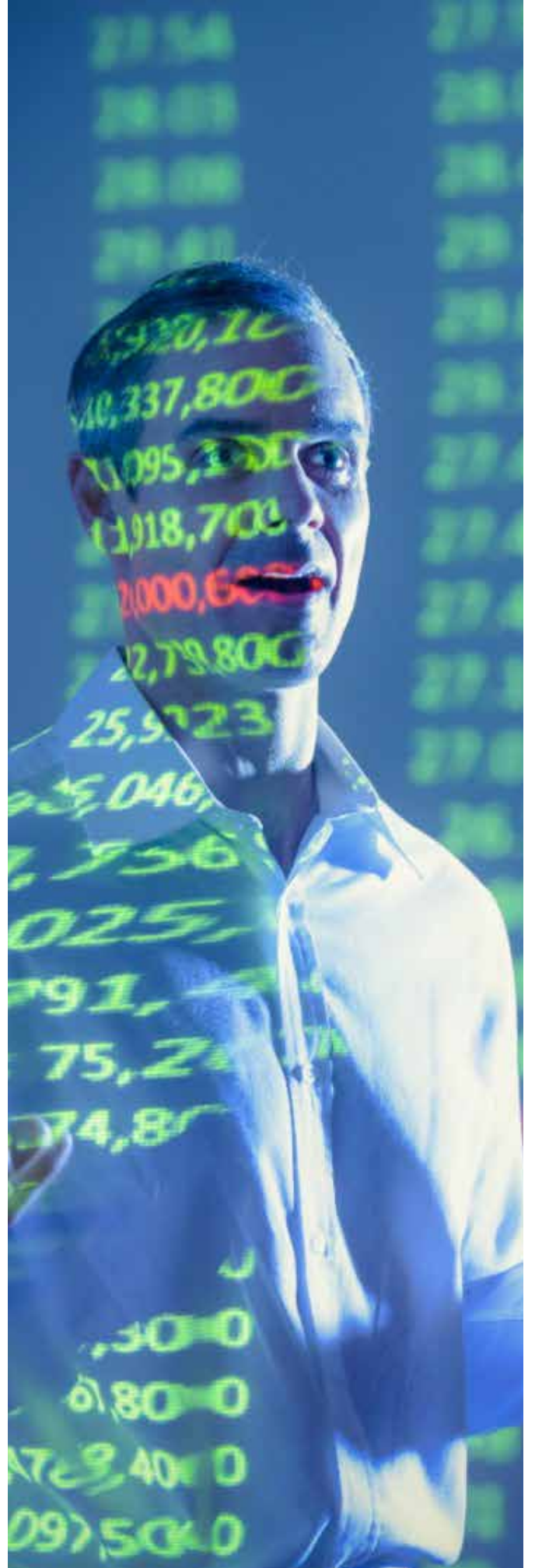
Gerçek kişi mükelleflerin elde ettiği gelirler üzerinden gelir vergisi alınmaktadır. Beyan esaslı geçerli olduğundan, gerçek kişi mükellefler, söz konusu gelir unsurları nedeniyle, aksine bir düzenleme olmadığı sürece "yıllık gelir vergisi beyannamesi" vermekle yükümlüdürler.

Gelir Vergisi Kanunu'nda tüm gelir unsurlarının toplanması ve beyanı ilkesi benimsenmiş olup, mükellefler, gelir unsurlarından 2017 takvim yılı içinde elde ettikleri kazanç ve iratlarını yıllık gelir vergisi beyannamesi ile 1-25 Mart 2018 tarihleri arasında beyan etmek zorundadırlar.

Yıllık gelir vergisi beyannamesi verilmeyecek hallerin yanında, beyannameye dâhil edilmesi gereken kazanç ve iratlar, bu kazanç ve iratlardan yapılacak indirimler ile mahsupların nasıl hesaplanacağı ve beyannamenin nasıl doldurulacağı önem arz etmektedir.

2017 yılında elde edilen gelirler için verilen yıllık gelir vergisi beyannamesinde beyan edilen gelir tutarından yapılacak yasal indirimler sonrasında hesaplanan gelir vergisinden varsa yıl içinde ödenen geçici vergiler ile tevkif yoluyla kesilen vergilerin mahsup edilmesi ve kalan gelir vergisinin ise iki eşit taksitte (2018 yılı mart ve temmuz aylarının sonuna kadar) ödenmesi gerekmektedir.

Bu makalede yer alan açıklamalar, yazarının konu hakkındaki kişisel görüşünü yansıtmaktadır. Makaledeki bilgi ve açıklamalardan dolayı EY ve/veya Kuzey YMM ve Bağımsız Denetim A.Ş.'ye sorumluluk iddiasında bulunulamaz. Mevzuatın sık değiştirilen ve farklı anlayışlarla yorumlanabilen yapısı nedeniyle, herhangi bir konuda uygulama yapılmadan önce konunun uzmanlarından profesyonel yardım alınmasını tavsiye ederiz.

E-fatura olarak alınması gereken fatura, kâğıt ortamında alınabilir mi?

Giriş

Vergi İdaresi tarafından elektronik ortama entegrasyonun sağlanması¹ ve ekonominin kayıt altına alınmasının sağlanması açısından getirdiği yeniliklerden biri olan e-fatura uygulaması, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun ("VUK") mükerrer 242. maddesinin verdiği yetki ile Maliye Bakanlığı tarafından 397 sıra numaralı VUK Genel Tebliği ile 5 Mart 2010 tarihinden itibaren uygulamaya geçmiştir.

Başlangıçta alternatif yöntem olarak kullanılan e-fatura uygulaması zamanla bazı mükellefler açısından zorunlu olarak kabul edilmiş ve bu zorunluluğa uymayan mükellefler açısından çeşitli cezai yaptırımlar öngörülmüştür.

Bu makalemizde e-fatura kapsamında olunmasına rağmen kâğıt ortamında düzenlenen faturanın mükellefler nezdinde ne gibi olumsuz sonuçlar ortaya çıkardığı ele alınacaktır.

I. Fatura ve e-fatura ayrımı

VUK'un 229. maddesinde "satılan emtia veya yapılan iş karşılığında müşterinin borçlandığı meblâğı göstermek üzere emtiayı satan veya işi yapan tüccar tarafından müşteriye verilen ticarî vesika" olarak tanımlanan fatura, şekli ve içermesi gereken bilgiler bakımında sıkı şekil şartlarına bağlanmıştır.

E-fatura ise elektronik belge biçiminde oluşturulmuş olup; yeni bir belge türü olmayıp, kâğıt fatura ile aynı hukuki niteliklere sahiptir.

397 sıra numaralı VUK Genel Tebliği ile tüzel kişiler sistemden faydalanabilirken;

- ▶ 416 numaralı VUK Genel Tebliği ile gerçek kişilere,
- ▶ 421 numaralı VUK Genel Tebliği ile
 - a) 4/12/2003 tarihli ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanunu kapsamında madeni yağ lisansına sahip olanlar ile bunlardan 2011 takvim yılında mal alan mükelleflerden 31/12/2011 tarihi itibarıyla asgari 25 Milyon TL brüt satış hasılatına sahip olanlar.
 - b) 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu'na ekli (III) sayılı listedeki malları imal, inşa veya ithal edenler ile bunlardan 2011 takvim yılında mal alan mükelleflerden 31/12/2011 tarihi itibarıyla asgari 10 Milyon TL brüt satış hasılatına sahip olanlar
- ▶ 454 numaralı VUK Genel Tebliği ile;
 - a) 2014 veya müteakip hesap dönemleri brüt satış hasılatı 10 Milyon TL ve üzeri olan mükelleflere,

¹ 397 numaralı VUK Genel Tebliği

"Günümüzde bilgi ve iletişim teknolojileri, sağladıkları verimlilik ve maliyet avantajı gibi nedenlerle mükelleflere ait iş süreçlerinde gittikçe daha yoğun bir şekilde kullanılmaya başlanmıştır. Bu durum, özellikle yüksek sayıda yasal belge ve kayıt ile ilgili süreçleri kâğıt ortamında yürütmek zorunda olan mükelleflere yönelik, gelişen teknolojiye uygun yeni usul ve esasların belirlenmesini zorunlu kılmaktadır...."

- b) 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu'na ekli (I) sayılı listedeki malların imali, ithali, teslimi vb. faaliyetleri nedeniyle Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu'ndan (EPDK) lisans alan mükelleflere, (Bayilik lisansı olanlar, münhasıran bu lisansa sahip olmaları nedeniyle bu bent kapsamında değerlendirilmeyecektir.)
- c) Özel Tüketim Vergisi Kanunu'na ekli (III) sayılı listedeki malları imal, inşa ve ithal eden mükelleflere,

e-fatura uygulamasına dahil olma zorunluluğu getirilmiştir.

II. E-faturanın kullanılmamasının yaptırımları

E-fatura uygulamasından yararlanan mükellefler fatura düzenlemeden önce muhatabın www.efatura.gov.tr internet adresinde yer alan kayıtlı kullanıcı listesine kayıtlı olup olmadığını kontrol edecekler, kayıtlı kullanıcı ise elektronik fatura, kayıtlı kullanıcı değilse kâğıt fatura düzenleyeceklerdir.

VUK'un mükerrer 242. maddesi uyarınca elektronik bir belge niteliğinde olan elektronik faturanın taraflarca düzenlenmesi ve alınması mecburiyeti bulunmakta olup; VUK'ta ve diğer vergi kanunlarında faturaya ilişkin olarak yer alan hükümler elektronik fatura için de geçerlidir.

Bu kapsamda, gerek kâğıt ortamında gerekse elektronik ortamda düzenlenecek faturaların malın teslimi ve/veya hizmetin ifasından itibaren yedi gün içerisinde düzenlenmesi gerekmektedir. Söz konusu yedi günlük süre azami süre olduğundan, bu süreye riayet edilmemesi halinde VUK'ta öngörülen cezaların uygulanacağı tabiidir.

Öte yandan, 421 sıra numaralı VUK Genel Tebliği'nin "Sorumluluk ve Cezai Yaptırımlar" başlıklı 5. bölümünün 5.4 no.lu bendinde yer alan;

"Elektronik fatura uygulamasına dâhil olma zorunluluğu getirilen mükellefler elektronik fatura uygulamasına kayıtlı olan diğer mükelleflere kâğıt ortamında fatura düzenleyemezler; düzenlemeleri halinde kâğıt ortamında düzenlenen bu faturalar hiç düzenlenmemiş sayılır."

ifadesi, 448 sıra numaralı VUK Genel Tebliği ile 04.04.2015 tarihinden itibaren kaldırılmış ve 447 numaralı VUK Genel Tebliği ile 04.04.2015 tarihinden geçerli olmak üzere 397 numaralı VUK Genel Tebliği'nin "9.Sorumluluk ve Cezai Müeyyideler" başlıklı bölümü yeniden düzenlenmiştir.

İlgili bölümün yeniden düzenlenmiş şekli aşağıdaki gibidir:

"Elektronik fatura uygulamasına dâhil olan mükelleflerin elektronik fatura uygulamasına kayıtlı olan diğer mükelleflere düzenleyecekleri faturaların elektronik fatura olması zorunludur."

Bu zorunluluğa uymayan mükellefler hakkında Vergi Usul Kanunu'nda öngörülen cezai hükümler uygulanacaktır." hükmüne yer verilmiştir.

Bu kapsamda, fatura almama/vermeme fiillerinin yaptırımlarından biri olan özel usulsüzlük cezası e-fatura açısından da geçerli olacaktır.

Nitekim VUK'un "Fatura ve benzeri evrak verilmemesi ve alınmaması ile diğer şekil ve usul hükümlerine uyulmaması" başlıklı 353. maddesi² kapsamında mükellefler, özel usulsüzlük cezası ile karşı karşıya kalacaklardır.

Bir başka anlatımla, kâğıt fatura düzenlense bile, zorunluluk kapsamındaki mükelleflerin düzenlemesi gereken asıl belge olan e-faturanın malın teslimi veya hizmetin yapıldığı tarihten itibaren 7 (yedi) gün içinde düzenlenmemiş olması durumunda, düzenlenmeyen e-fatura için bu belgeyi düzenlemek ve almak zorunda olanlara VUK'un 353. maddesinin birinci bendine göre özel usulsüzlük cezası kesilecektir.

Kâğıt fatura düzenlenmesine karşın e-fatura düzenlenmemesi nedeniyle mükellefler adına özel usulsüzlük cezası kesilip kesilmeyeceğine ilişkin farklı görüşler bulunmaktadır.

Bir görüşe göre, yukarıda yer verilen 397 numaralı VUK Genel Tebliği'nin "9.Sorumluluk ve Cezai Müeyyideler" başlıklı bölümü uyarınca VUK'ta yer alan cezai hükümlerin uygulanabilmesi gerekmektedir. Bu görüşe göre, İdare'nin konu ile ilgili yetkisi

- ▶ VUK'un mükerrer 242. maddesinde Maliye Bakanlığına; elektronik defter, belge ve kayıtların oluşturulması, kaydedilmesi, iletilmesi, muhafaza ve ibrazı ile defter ve belgelerin elektronik ortamda tutulması ve düzenlenmesi uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirleme konularında yetki verilmesi;
- ▶ Söz konusu yetkiden yola çıkarak Maliye Bakanlığı'nın konu ile ilgili genel tebliğler çıkardığı ve tebliğlerle e-faturanın verilmesi ve alınmasına ilişkin usul ve esasların belirlendiği;
- ▶ VUK'un mükerrer 242. maddesinde vergi kanunlarında defter, kayıt ve belgelere ilişkin olarak yer alan hükümlerin elektronik defter, kayıt ve belgeler için de geçerli olduğu belirtildiği

gerekçelerine dayandırılmaktadır.

Bu görüşle paralel olarak Vergi İdaresi de e-fatura verilmemesi veya alınmaması halinde VUK'un 353/1. maddesi uyarınca cezai uygulamalara devam etmektedir.

Diğer görüşe göre ise VUK'un 353/1. maddesinde sayılan eylemler arasında e-fatura verilmemesi ve/veya alınmaması fiilinin yer almadığından bahisle, VUK'un 353/1. maddesi uyarınca kesilen özel usulsüzlük cezalarının hukuka aykırı olduğunu iddia etmektedirler.

² "a) Fatura ve benzeri evrak verilmemesi ve alınmaması ile diğer şekil ve usul hükümlerine uyulmaması

Madde 353 -

1. Verilmesi ve alınması icabeden fatura, gider pusulası, müstahsil makbuzu ile serbest meslek makbuzlarının verilmemesi, alınmaması veya düzenlenen bu belgelerde gerçek meblağdan farklı meblağlara yer verilmesi halinde; bu belgeleri düzenlemek ve almak zorunda olanların her birine, her bir belge için 240 TL'den aşağı olmamak üzere bu belgelere yazılması gereken meblağın veya meblağ farkının % 10'u nispetinde özel usulsüzlük cezası kesilir.

Bir takvim yılı içinde her bir belge nevine ilişkin olarak tespit olunan yukarıda yazılı özel usulsüzlükler için kesilecek cezanın toplamı 120.000 TL'yi geçemez."

Konu ile ilgili olarak Zonguldak Vergi Mahkemesi'nin 21.04.2016 tarih ve E.2016/75, K.2016/373 sayılı kararında³; "... Dosyanın incelenmesinden; e-fatura düzenlemekle yükümlü olan davacı tarafından, yine e-fatura düzenlemek ve kullanmakla yükümlü olan bir başka firmaya yapmış olduğu 2 adet satış işlemine ilişkin olarak e-fatura düzenlenmediğinden bahisle 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 353/1. maddesi uyarınca ... tutarında özel usulsüzlük cezası kesildiği, buna ilişkin ihbarnamelerin davacıya tebliği üzerine bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Olayda, dava konusu cezanın dayanağı olan 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 353/1. maddesinde hiç bir şekilde fatura düzenlemeyenlerden bahsedildiği, buna karşın davacı tarafından kâğıt ortamında da olsa yapmış olduğu satışlar için fatura düzenlendiği, söz konusu bu faturaların, 421 Sıra Numaralı Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği'ndeki kâğıt ortamında düzenlenen faturaların hiç düzenlenmemiş sayılacağı şeklindeki 5.4. bölümü 448 Sıra Numaralı Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile kaldırılmış olduğu hususu göz önüne alındığında hiç düzenlenmemiş sayılmayacağı, diğer taraftan davacının e-fatura düzenlememe eyleminin 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 353/1. maddesinde sayılan eylemler arasında da yer almadığı anlaşıldığından, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 353/1. maddesi uyarınca kesilen dava konusu özel usulsüzlük cezalarında sebep unsuru yönünden hukuka uyarlık bulunmamaktadır." hükmüyle, söz konusu cezaların kaldırılmasına karar verildiği görülmektedir.

Yer verilen kararda Mahkemece VUK'un özel usulsüzlük cezasını düzenleme altına alan 353/1. maddesinde e-fatura düzenlememe fiilinin yer almadığı belirtilerek, kâğıt fatura düzenlenip düzenlenmediği ayrıma gitmeksizin e-fatura düzenlemekten dolayı ceza kesilmesinin hukuka aykırı olduğu yönünde karar tesis etmiştir.

Aynı şekilde Ankara Yeminli Mali Müşavirler Odası Mevzuat İzleme ve Değerlendirme Komisyonu 27.03.2017 tarih ve 2017 /199 - 05 sayılı kararında da;

- ▶ E-fatura ile kâğıt fatura hukuki açıdan birbirinin aynısı olduğu,
- ▶ E-fatura yerine kâğıt fatura düzenlenmesi halinde faturanın hiç düzenlenmemiş sayılarak, düzenleyene ve alana özel usulsüzlük cezasının kesilmesi mevcut mevzuat çerçevesinde mümkün olmadığı,
- ▶ İdarece uygulanan özel usulsüzlük cezalarının konuya ilişkin olarak VUK'ta herhangi bir ceza düzenlemesi bulunmadığından bahisle hukuka aykırı olduğu,
- ▶ Ceza konusunun ilgili Kanun'da açıkça düzenlenmiş olmasının Anayasa gereği bir zorunluluk olduğu,

gerekçeleriyle; e-fatura yerine sehven kâğıt fatura düzenlenerek alıcıya gönderilmesi ve alıcının da bu faturayı defterlerine kayıt etmesi halinde, düzenleyene ve alıcıya VUK'un 353/1. maddesi uyarınca özel usulsüzlük cezası uygulanmasının mümkün olmadığı yönünde görüş belirtmiştir.

III. E-fatura olarak düzenlenmeyen faturaya konu KDV indirimi nasıl olacaktır?

E-fatura düzenlenmesi gereken durumlarda kâğıt fatura düzenlenmesi durumunda mükellefler nezdindeki cezai yaptırımların nasıl uygulanacağı tartışmalı bir konu iken; bir başka tartışmaya açık konu ise e-fatura şeklinde düzenlenmeyip kâğıt ortamında düzenlenen faturalara konu KDV indiriminin nasıl olacağıdır.

Konu ile ilgili Sakarya Vergi Dairesi Başkanlığı'nın 24.11.2015 ve 41931384-105[Mük.257-2014-11]-73 sayılı özelgesinde mükellef kurum;

- ▶ E-fatura düzenleme gerekliliği taşıyan imalatçı ve ihracatçı firma olduğunu,
- ▶ Mal/hizmet temin ettiği ve e-fatura sisteminde bulunan firmalardan alımlarının bulunduğunu,
- ▶ İhracat KDV iadelerine ilişkin yapmış olduğu çalışmalar sırasında, e-fatura düzenlemesi gerektiği halde, kâğıt ortamında fatura düzenleyen firmaların olduğunun anlaşıldığını,

belirterek,

- ▶ E-fatura düzenlemesi gerektiği halde kâğıt ortamında fatura düzenlediği sonradan anlaşılan firmalardan alınan kâğıt ortamında düzenlenen faturaların geçerli olup olmayacağı,
- ▶ Söz konusu faturalarda yer alan KDV'nin indirim konusu yapıp yapılmayacağı, indirim hesaplarından çıkartılması gerekip gerekmediği,

hususlarında Vergi İdaresinden görüş talep etmiştir.

Vergi İdaresi ise aşağıda yer verilen açıklamalar çerçevesinde, e-fatura yerine kâğıt faturanın düzenlenmesine cezai yaptırımlar haricinde, faturaya konu harcamaların gider yazılıp yazılmaması ve/veya faturada yer verilen KDV'lerin indirilip indirilemeyeceği hususlarında bir sonuç bağlanmadığı belirtilmiştir:

"...Buna göre; elektronik fatura düzenlenmesi gerektiği halde kâğıt ortamında fatura düzenlenmiş olması, Vergi Usul Kanunu'nda öngörülen ceza hükümlerinin uygulanmasını gerektirmekle birlikte, fatura içeriği mal teslimi veya hizmet ifasının yapılmadığı anlamına gelmeyeceğinden mal teslimi veya hizmetin ifa edilmiş olması ile katma değer vergisi açısından vergiyi doğuran olay gerçekleşmektedir. Ayrıca fatura içeriği mal teslimi veya hizmet ifasının kazancın elde edilmesi ve idame ettirilmesi ile illiyet bağının bulunması, kazancın elde edilmesine yönelik bulunan ve karşılığında gayri maddi bir kıymet iktisap edilmemiş ve maliyete dahil edilecek mahiyette olmaması durumunda da faturaya konu tutarın kurum kazancının tespitinde gider olarak indirilmesi ve faturada gösterilen KDV'nin 3065 sayılı KDV Kanunu'nu 29. maddesinde belirtilen şartları taşıması şartıyla söz konusu KDV'nin indirim olarak dikkate alınması 213 sayılı VUK'un 3.maddesi gereğidir.

³ "E-Fatura Verilmemesi Veya Alınmaması Nedeniyle Kesilen Özel Usulsüzlük Cezasına Yargısal Bakış", Volkan ERDOĞDU (Zonguldak Vergi Mahkemesi Başkanı), Lebib Yalkın Dergisi Kasım 2016 S.155

Bu nedenle; vergiyi doğuran olay ve bu olaya ilişkin muamelelerin gerçek mahiyeti esas olduğundan; gerçek bir işleme (mal teslimi veya hizmet ifası) dayanan harcamaların elektronik ortamda düzenlenen fatura yerine kâğıt ortamında düzenlenen fatura ile tevsik edilmesinin, Vergi Usul Kanunu'nda öngörülen ceza hükümlerin uygulanması haricinde safi kazancın tespitinde gider olarak dikkate alınmasına ve faturada gösterilen ve KDV Kanunu'nun 29. maddesinde belirtilen şartları taşıyan KDV nin indirimine engel olmadığı tabiidir.

Diğer taraftan, kâğıt ortamında bir fatura düzenlene bile, zorunluluk kapsamındaki mükelleflerin düzenlemesi gereken asıl belge olan e-faturanın malın teslimi veya hizmetin yapıldığı tarihten itibaren 7 gün içinde düzenlenmemiş olması durumunda, düzenlenmeyen e-fatura için bu belgeyi düzenlemek ve almak zorunda olanlara Kanun'un 353'üncü maddesinin birinci bendine göre özel usulsüzlük cezasının kesilmesi gerekmektedir..."

İlaveten, Bursa Bölge İdare Mahkemesi 10.10.2017 tarihinde vermiş olduğu karara konu olayda, e-fatura kapsamında olan mükellef, kâğıt ortamında düzenlenen faturayı almış ve söz konusu faturayı kayıtlarına intikal ettirmiştir.

Mükellef adına düzenlenen özel usulsüzlük cezasının iptali talebiyle açılan davada ilk derece mahkemesi VUK'un 353/1. maddesi uyarınca özel usulsüzlük cezasının kesilmesinin hukuka uygun olduğu gerekçesiyle davanın reddi yönünde karar tesis etmiştir.

İlk derece mahkemesi kararına karşı başvurulmuş yargı yolunda ise özel usulsüzlük cezasına konu edilen fiilin VUK'ta yer alan tipiklikte gerçekleşmediği belirtilerek ilk derece mahkemesi kararının kaldırılması yönünde hüküm vermiştir.

Öte yandan, Gelir İdaresi Başkanlığı e-fatura forumunda⁴ mükellef tarafından, e-fatura mükellefi müşteriye, e-arşiv faturası düzenlenmiş olması halinde KDV dönemi geçmiş olduğu için düzenlenen faturanın iptal edilerek tekrar e-fatura olarak düzenlenip düzenlenmeyeceği konusunda görüş talep edilmiştir.

Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından ise aşağıdaki şekilde açıklamada bulunulmuştur:

"...Bununla birlikte e-fatura kullanıcısına sehven düzenlediğiniz e-arşiv / matbu kâğıt faturayı her iki tarafından kayıtlarına aldığınız ve KDV beyannamesine konu edildiği durumda ise e-arşiv faturanın / matbu kâğıt faturanın iptal edilmesi söz konusu olmayıp; Vergi Usul Kanunu'nda öngörülen ceza hükümlerinin uygulanmasını gerektirmekle birlikte, fatura içeriği mal teslimi veya hizmet ifasının yapılmadığı anlamına gelmeyeceğinden mal teslimi veya hizmetin ifa edilmiş olması ile katma değer vergisi açısından vergiyi doğuran olay gerçekleşmektedir. Ayrıca fatura içeriği mal teslimi veya hizmet ifasının kazancın elde edilmesi ve idame ettirilmesi ile illiyet bağının bulunması, kazancın elde edilmesine yönelik bulunan ve karşılığında gayri maddi bir kıymet iktisap edilmemiş ve maliyete dahil edilecek mahiyette olmaması durumunda da faturaya konu

tutarın kurum kazancının tespitinde gider olarak indirilmesi ve faturada gösterilen KDV'nin 3065 sayılı KDV Kanunu'nun 29. maddesinde belirtilen şartları taşıması şartıyla sözkonusu KDV'nin indirim olarak dikkate alınması 213 sayılı VUK'un 3. maddesi gereğidir.

Bu nedenle; vergiyi doğuran olay ve bu olaya ilişkin muamelelerin gerçek mahiyeti esas olduğundan; gerçek bir işleme (mal teslimi veya hizmet ifası) dayanan harcamaların e-Fatura yerine e-arşiv fatura / matbu kâğıt fatura ile tevsik edilmesinin, Vergi Usul Kanunu'nda öngörülen ceza hükümlerinin uygulanması haricinde safi kazancın tespitinde gider olarak dikkate alınmasına ve faturada gösterilen ve KDV Kanunu'nun 29. maddesinde belirtilen şartları taşıyan KDV'nin indirimine engel olmadığı tabiidir."

Görülebileceği üzere, e-fatura düzenlenmesi gerekirken kâğıt fatura düzenleyen mükellefler nezdinde faturaya konu KDV tutarının, ortada gerçek bir mal alımı ve/veya hizmet ifası bulunduğu durumlarda, KDV'yi doğuran olayın meydana geleceği ve bu kapsamda KDV indirimini KDV Kanunu'nun 29. maddesinde yer alan şartlar dahilinde indirimin mümkün olduğu açıktır.

Sonuç

Yukarıda yer verilen açıklamalar ve destek dokümanlardan da görüleceği üzere e-fatura yerine sehven kâğıt fatura düzenlenmesi durumunda, faturaya muhatap mükellefin bu KDV'yi indirim konusu yapmasında herhangi bir engel yoktur.

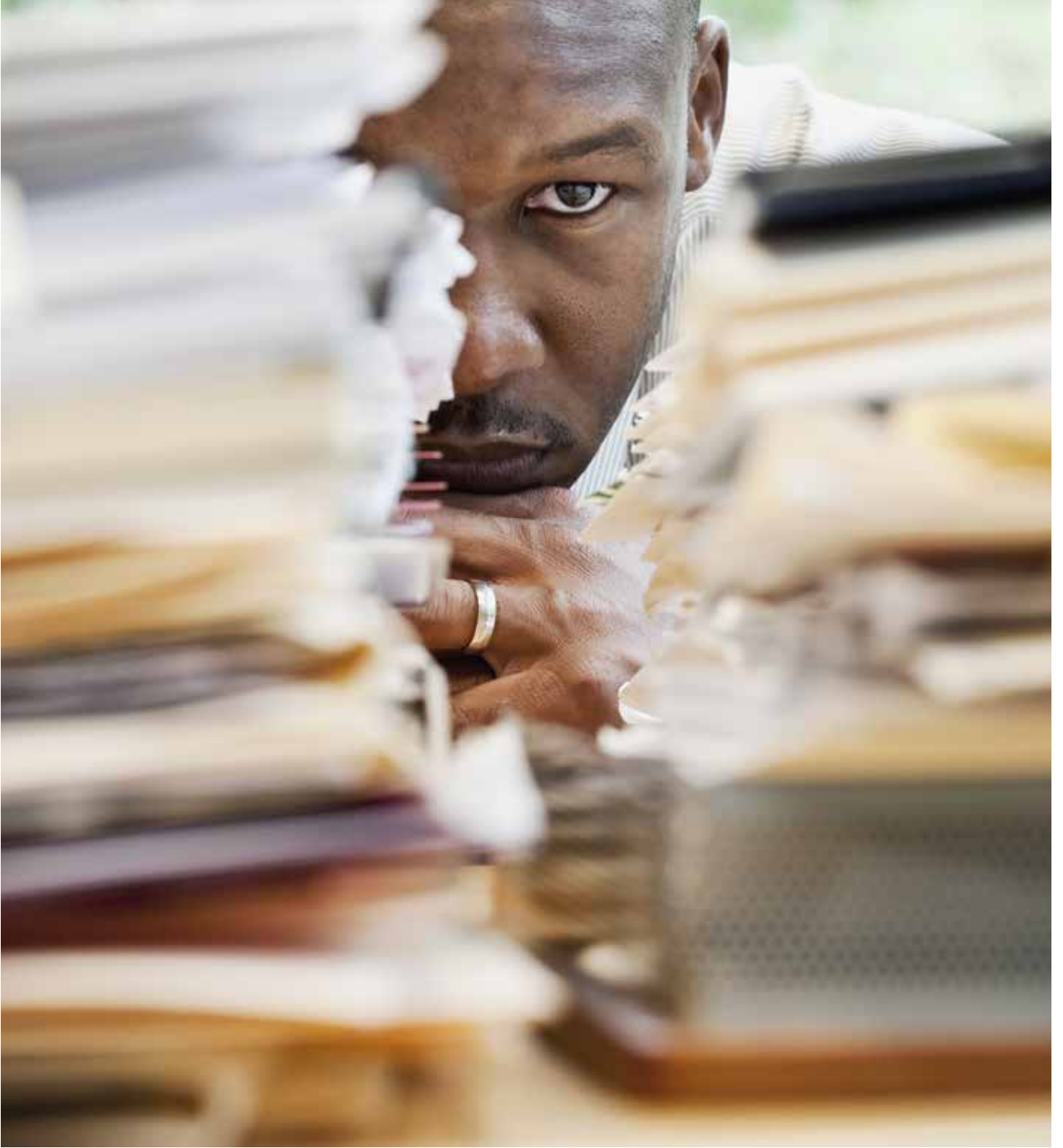
KDV'nin indirimi konusunda mükellefler nezdinde tereddüt yaşanmayacak olsa da e-fatura yerine kâğıt fatura düzenlenmesi durumunda uygulanacak ceza işlem konusunda Vergi İdaresinin verdiği görüşler ve yaptığı düzenlemeler ile kararlar arasında görüş farklılıkları bulunmaktadır.

Her ne kadar Gelir İdaresi Başkanlığının hem Tebliğ bazında yaptığı düzenlemeler hem de verdiği görüşlerden fatura yerine kâğıt fatura düzenlenmesi durumunda uygulanacak ceza işlem konusunda tereddüt bulunmasa da (Vergi Usul Kanunu'nun 353/1. maddesi uyarınca; e-faturanın düzenlenmemesi nedeniyle kâğıt faturayı düzenleyen ve alan mükelleflere 240 TL den aşağı olmamak üzere faturada yazılı olan meblağın yüzde 10'u oranında özel usulsüzlük cezası kesilebilecektir. Ancak bir takvim yılı içinde her bir belge nevine ilişkin olarak kesilecek toplam ceza miktarı 2018 yılı için 120 bin TL'yi geçemeyecektir.) konuya ilişkin kararlarda; e-fatura yerine sehven kâğıt fatura düzenlenerek alıcıya gönderilmesi ve alıcının da bu faturayı defterlerine kayıt etmesi halinde, düzenleyene ve alıcıya VUK'un 353/1. maddesi uyarınca özel usulsüzlük cezası uygulanmasının mümkün olmadığı yönünde hüküm verilmiştir.

Özetle; e-fatura düzenlenmesi gerekirken kâğıt fatura düzenlenmesi halinde faturanın gider olarak dikkate alınabileceği ve KDV tutarının indirim konusu yapılabileceği sonucuna ulaşılsa da e-fatura kullanıcısı kapsamının gitgide genişletildiği göz önüne alındığında ceza müeyyide ile ilgili yaşanan tereddütün devam edeceği anlaşılmaktadır.

⁴ http://forum.efatura.gov.tr/print_bug_page.php?bug_id=54057 (erişim tarihi: 25.01.2018)

Konuya ilişkin sürmekte olan ihtilafların giderilmesi amacıyla 02.02.2018 tarihinde Meclis Başkanlığı'na sunulan "Vergi Kanunları ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı"nın 12'nci maddesi ile VUK'un 353'üncü maddesinin (2) numaralı bendine; "... elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekirken kâğıt olarak düzenlendiğinin tespiti ya da bu belgelerin bu Kanun'un 227'nci maddesine göre hiç düzenlenmemiş sayılması halinde, her bir belge için 240 TL özel usulsüzlük cezası kesilir." şeklinde değiştirilmesi öngörülmüştür. Söz konusu Tasarı'nın bu haliyle yasalaşması halinde Vergi Usul Kanunu nezdinde yaşanan tereddütlerin sona ereceği anlaşılmaktadır.

Bu makalede yer alan açıklamalar, yazarının konu hakkındaki kişisel görüşünü yansıtmaktadır. Makaledeki bilgi ve açıklamalardan dolayı EY ve/veya Kuzey YMM ve Bağımsız Denetim A.Ş.'ye sorumluluk iddiasında bulunulamaz. Mevzuatın sık değiştirilen ve farklı anlayışlarla yorumlanabilen yapısı nedeniyle, herhangi bir konuda uygulama yapılmadan önce konunun uzmanlarından profesyonel yardım alınmasını tavsiye ederiz.

Adding up income items and declaration of them through annual tax return

The people domiciled or deemed to be domiciled in Turkey are accepted as “fully liable” pursuant to the Income Tax Law. They are taxed for the whole earnings and revenues derived in Turkey and abroad.

The following requirements should be met to be considered as domiciled in Turkey:

- ▶ Holding a certificate of residence in Turkey,
- ▶ Residing in Turkey continuously more than six months in the course of one calendar year (Provisional absence shall not interrupt the continuity of residing in Turkey).

Pertaining to the Income Tax Law, people non-resident in Turkey are seen as “limited taxpayers”. These people are only taxed for the earnings and revenues derived in Turkey.

As per the Income Tax Law no.193, income of real persons is subject to income tax. Income items subject to income tax consist of commercial income, agricultural income, wages, self-employment income, real property income, revenues from securities and other incomes and revenues. (ITL art.2)

The principle of adding the aforementioned income items and declaring them through the annual income tax return is adopted within the Income Tax Law. (ITL art. 85) The taxable amount (tax base subject to taxation) is detected by totalling the income items following the required deductions based on the declared incomes.

Declaration of commercial income and self-employment income

Article 37 of the Income Tax Law provides context on the activities considered as commercial income. Article 65 of the Income Tax Law contains the definition of self-employment income while the way how the income should be detected is indicated within Article 67. Pursuant to the Article 85 of the Income Tax Law; commercial income taxed under simple entry and commercial, agricultural and self-employment incomes taxed under real taxation system should be declared through annual income tax return regardless of the amount (even there is an incurred loss).

Declaration of wage income

Pertaining to the Article 86 of Income Tax Law, an annual income tax return would not be submitted for the wage income received from a single employer and taxed by withholding regardless of the amount. However, in the circumstance that wage income is derived from more than one employer, if the total of the income derived from the employer following the first one exceeds the amount indicated in the second bracket of income tax tariff (TL 30.000 for 2017) the whole wage income including the amount derived from the first employer should be declared.

Declaration of real property income (rental income)

Pertaining to the Article 21 of Income Tax Law, for 2017 TL 3.900 portion of the proceeds obtained through residential leasing within a calendar year are exempted from income tax. In case the rental income amount exceeds the exemption amount for the concerning year, that should be declared with the annual income tax return.

On the other side, if the real properties are rented to the people and companies on workplace purposes that are liable for applying withholding, a 20 % income tax deduction is applied over the rental payments. Taxes deducted by those people and companies from workplace rental payments made to the real persons can be withheld from the income tax calculated on the tax return in the circumstance that the real persons declare that income. Pursuant to the Article 86 of Income Tax Law, provided that they were subject to withholding in Turkey, if the immovable and movable capital revenues subject to declaration remain below TL 30.000 for 2017, those incomes will not be declared. Accordingly, if the gross amount of rental income derived from real properties rented with workplace purposes in 2017 and subject to deduction exceed TL 30.000, that income should completely be declared through the annual income tax return.

On the other side, the aforementioned declaration limit is applied as TL 1.600 for the rental income that are not subject to any tax deduction and exemption implementation.

Declaration of the income from securities

A portion of the income from securities derived by the fully liable real persons in 2017 would not be declared by annual income tax return regardless of the amount since they are subject to withholding during the year while some part of it will not be declared as well since the derived income does not exceed a certain amount.

Pursuant to the Article 86 of Income Tax Law, income derived through private pension system and individual insurance that are subject to withholding would not be declared by annual income tax return regardless of the amount. Also, as per the temporary Article 67 of the aforementioned Law, for the income derived through depository interest, repurchase, private financing institutions subject to taxation through withholding by banks or brokerage houses as of 01.01.2006, submitting an annual income tax return is not required.

Also, as per the Article 94 of Income Tax Law, income derived from securities subject to withholding and did not exceed the declaration limit of TL 30.000 for 2017 should not be declared. Securities income subject to withholding exceeding that limit should be declared and taxes withheld within the year would be deducted from the income tax calculated on the tax return.

Pertaining to the Article 86 of Income Tax Law, submission of an annual income tax return is not required for the income derived from securities and real property obtained within a single calendar year and not exceeding TL 1.600 for 2017 totally, that are not subject to withholding and exemption implementation.

Declaration of other earnings and incomes

Incomes within the context of other earning and incomes are classified under two groups as "earnings from increase in value" and "incidental earnings". Revenues taxed as "earnings from increase in value" are obtained through the sale of goods and rights indicated in the Article 80 of Income Tax Law. Revenues to be taxed as "incidental income" are the ones acquired through non-continuous activities indicated in the Article 82 of Income Tax Law.

Fully liable real persons should declare their other income and revenues exceeding the exemption limit through an annual income tax return. The aforementioned exemption limit is set as TL 11.000 for "earnings from increase in value" derived in 2017 while TL 24.000 for "incidental earnings".

Declaration and payment of income tax

The basic rule for income tax is that the tax return should be submitted to the tax office of the place in which the real person acquiring that income is resident. Besides that, it is possible to submit the tax returns electronically through the declaration system of internet tax office.

Regarding the Income Tax Law, the principle of adding up and declaration of the whole income items is adopted and the taxpayers should declare the income and revenue derived from those items within 2017 calendar year through annual income tax return between 1-25 March 2018.

The first instalment of income tax calculated over the tax return should be paid until the end of March and the second instalment should be paid until the end of July.

Is it possible to issue the invoice that should be drawn up as an e-invoice in a printed form?

The Ministry of Finance introduced the implementation of e-invoice as of 5 March 2010, through the Tax Procedures Law (TPL) General Communique series no.397. In this article, we tried to indicate the possible negative outcomes of issuing printed hard copy invoices despite being within the scope of e-invoice, concerning the taxpayers.

The e-invoice which is not a new sort of document and shares the same legal qualifications with the printed invoice became a mandatory requirement for the real persons and legal entities through the TPL General Communiques no.397, 416, 421 and 454.

Pursuant to the repeating Article 242 of TPL, for the parties there is an obligation of issuing and receiving e-invoice that is in the nature of an electronic document; while the terms regarding invoices within TPL and other tax laws are applicable for the e-invoice as well.

Within that context, both the printed and the electronic versions of the invoice should be issued within 7 days following the delivery of the goods and/or performing the service. Since the aforementioned 7 day period is a maximum deadline, in the circumstance that these deadlines are breached, penalties existing in TPL would be applied. The special irregularity fine which is one of the sanctions against the acts of failing to issue/receive invoices will be applicable concerning the e-invoices, too.

Pertaining to the Article 353/1 of TPL, despite the Tax Administration continues punitive practices in cases of failure to issue/receive invoices, based on the fact that the actions indicated in Article 353/1 of TPL do not contain failure to issue/receive invoices, there are decisions in the direction that those special irregularity fines issued are contrary to the law.

While the implementation of punitive actions against taxpayers in cases of issuing printed invoice instead of e-invoice is a controversial matter; VAT reduction subject to the invoices that are not issued as e-invoice and printed as hard copies is another disputable matter.

Among the opinions disclosed by the Administration concerning the matter; since the taxable event and the real state of the transactions with respect to this event are essential, the certification of expenditures based on a real transaction (delivery of goods or performing a service) through a printed invoice instead of an electronically issued invoice, apart from the implementation of punitive terms indicated in TPL, does not constitute a hurdle in considering as a cost in the detection of gross earnings and deduction of the VAT indicated in the invoice and meeting the conditions identified in the Article 29 of VAT Law.

So as to resolve the controversies in terms of the Tax Procedures Law, through the Article 12 of the Draft Law Requiring Amendments to the Tax Laws and Certain Laws and Legislative Decrees submitted to the Grand National Assembly of Turkey on 02.02.2018, the sub-clause (2) within Article 353 of TPL has been proposed to be amended as; *"... in the circumstance that their issuance as hard copies instead of an electronic document has been detected, or if those documents are deemed to be never printed as per the Article 227 of the Law, a special irregularity fine of TL 240 should be imposed for each document"*. If the aforementioned draft passes into law with its current form, it appears that the uncertainties with respect to the Tax Procedures Law will be ending.

Explanations in this article reflect the writer's personal view on the matter. EY and/or Kuzey YMM ve Bağımsız Denetim A.Ş. disclaim any responsibility in respect of the information and explanations in the article. Please be advised to first receive professional assistance from the related experts before initiating an application regarding a specific matter, since the legislation is changed frequently and is open to different interpretations.

Şubat ayı "Gümrükte Gündem"ine ilişkin önemli konu başlıklarından biri "E-İhracat Stratejisi ve Eylem Planı"nın yayımlanmasıdır. Buna göre internetten yapılan ticaret işlemleri hakkında firmaların bilinçlendirilerek bu alanda e-ihracata yönlendirilmeleri amaçlanmış ve sektör analiz edilerek nihai strateji ve eylem planı hazırlanmıştır.

Diğer bir önemli konu ise bazı Gümrük Tarife İstatistik Pozisyonlarında yer alan eşya ithalatında korunma önlemi alınması amacıyla yerli üretici tarafından yapılan başvuru neticesinde soruşturma açılmasıdır. Son konu başlığı ise Bakanlar Kurulu Kararı ile dış fırçası ithalatına ek mali yükümlülük getirilmesi izlenmektedir.

Yukarıda belirtilen konu başlıklarının yanı sıra iş dünyasında Brexit'in etkilerini azaltmak için yapılması gerekenleri konu alan EY Global yazısı yayımlanmıştır.

1. "E-İhracat Stratejisi ve Eylem Planı" yayımlandı.

6 Şubat 2018 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan "E-İhracat Stratejisi ve Eylem Planı (2018-2020)" ile ilgili 31.01.2018 tarihli ve 2018/1 sayılı Yüksek Planlama Kurulu Kararı ile ülkemiz e-ticaret sektörünün mevcut durumu analiz edilerek, e-ihracata yönelik sorunlar ve ihtiyaçlar doğrultusunda eylem planı oluşturulmuştur. Bu kapsamda belirlenen 7 stratejik hedef aşağıdaki gibidir:

- ▶ Lojistik kapasitesi geliştirilecektir.
- ▶ Gümrük işlemleri sınır ötesi e-ticaret ihtiyaçları çerçevesinde geliştirilecektir.
- ▶ Sınır ötesi e-ticarette ürün güvenliği ve denetimin etkinleştirilmesi sağlanacaktır.
- ▶ E-ihracat yapan firmaların uluslararası rekabetçiliği geliştirilecektir.
- ▶ Ülkemizde e-ihracatçı firma sayısı artırılabilecektir.
- ▶ Mikro girişimcilerin e-ihracatçı olması sağlanacaktır.
- ▶ E-ihracatın geliştirilmesine yönelik uluslararası iş birlikleri yapılacaktır.

2. Bazı Gümrük Tarife İstatistik Pozisyonlarında yer alan eşya ithalatında korunma önlemi alınması amacıyla soruşturma açıldı.

23 Şubat 2018 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan 2018/1 ve 2018/2 sayılı İthalatta Korunma Önlemlerine İlişkin Tebliğler ile aşağıdaki tabloda detayları verilen Gümrük Tarife İstatistik Pozisyonlarında yer alan eşya ithalatında korunma önlemi alınması için yerli üretici tarafından yapılan başvuru neticesinde soruşturma açılmasına karar verilmiştir.

Tebliğ No	G.T.İ.P.	Ticari Tanım	Menşee
2018/1	3907.69.00.00.00	- Poli(etilen tereftalat): -- Diğerleri	Kore Cumhuriyeti
2018/2	4814.20.00.00.00	Duvar kâğıtları ve benzeri duvar kaplamaları	-
2018/2	4814.90.10.00.00	Duvar kâğıtları ve benzeri duvar kaplamaları	-
2018/2	4814.90.70.10.00	Duvar kâğıtları ve benzeri duvar kaplamaları	-

Tebliğ'in 6'ncı maddesinde belirtilen bağlantı adresinde yer alan ilgili soru formunu, Tebliğ'in yayımı tarihinden itibaren 30 (otuz) gün içinde doldurarak Genel Müdürlüğe gönderenlerin soruşturma kapsamında "İlgili Taraf" olarak kabul edilecekleri belirtilmiştir.

Bahsi geçen soruşturmalar, Genel Müdürlükçe yürütülerek dokuz ay içinde tamamlanır ve gerekli hallerde bu süre altı ay uzatılabilir.

3. Dış fırçası ithalatına ek mali yükümlülük getirilmesine ilişkin Bakanlar Kurulu Kararı yayımlandı.

03.02.2018 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan 2017/10797 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile 9603.21.00.00 GTİP'li "dış fırçası" eşyasının Türkiye'ye ithalatında aşağıdaki tabloda gösterildiği şekilde 3 yıl süreyle ek mali yükümlülük getirilmiştir:

GTİP	Eşyanın Tanımı	Ek Mali Yükümlülük (ABD Doları/Adet)		
		1. Dönem*	2. Dönem	3. Dönem
9603.21.00.00.00	Dış fırçaları (takma damak fırçaları dahil)	0,23	0,22	0,21

*Korunma önleminin uygulanacağı her bir dönem, bu Karar'ın yürürlüğe giriş tarihinden itibaren başlamak üzere birbirini takip eden birer yıllık süreleri ifade eder.

Aşağıdaki ülkeler ve gümrük bölgeleri menşeli eşyanın korunma önlemi uygulanmasından muaf tutulması için tarife kontenjanı açılmıştır. Tarife kontenjanı her bir dönemde aşağıdaki ülkelerden ithal edilecek eşyanın tamamı için 6.289.963 adet olarak belirlenmiştir. Bununla birlikte her bir ülke veya gümrük bölgesi menşeli eşya için bir dönemde 2.096.654 adetten fazla tarife kontenjanı verilemeyecektir. Tarife kontenjanı kapsamındaki ithalat Ekonomi Bakanlığınca (İthalat Genel Müdürlüğü) düzenlenecek ithal lisansı ile yapılacaktır.

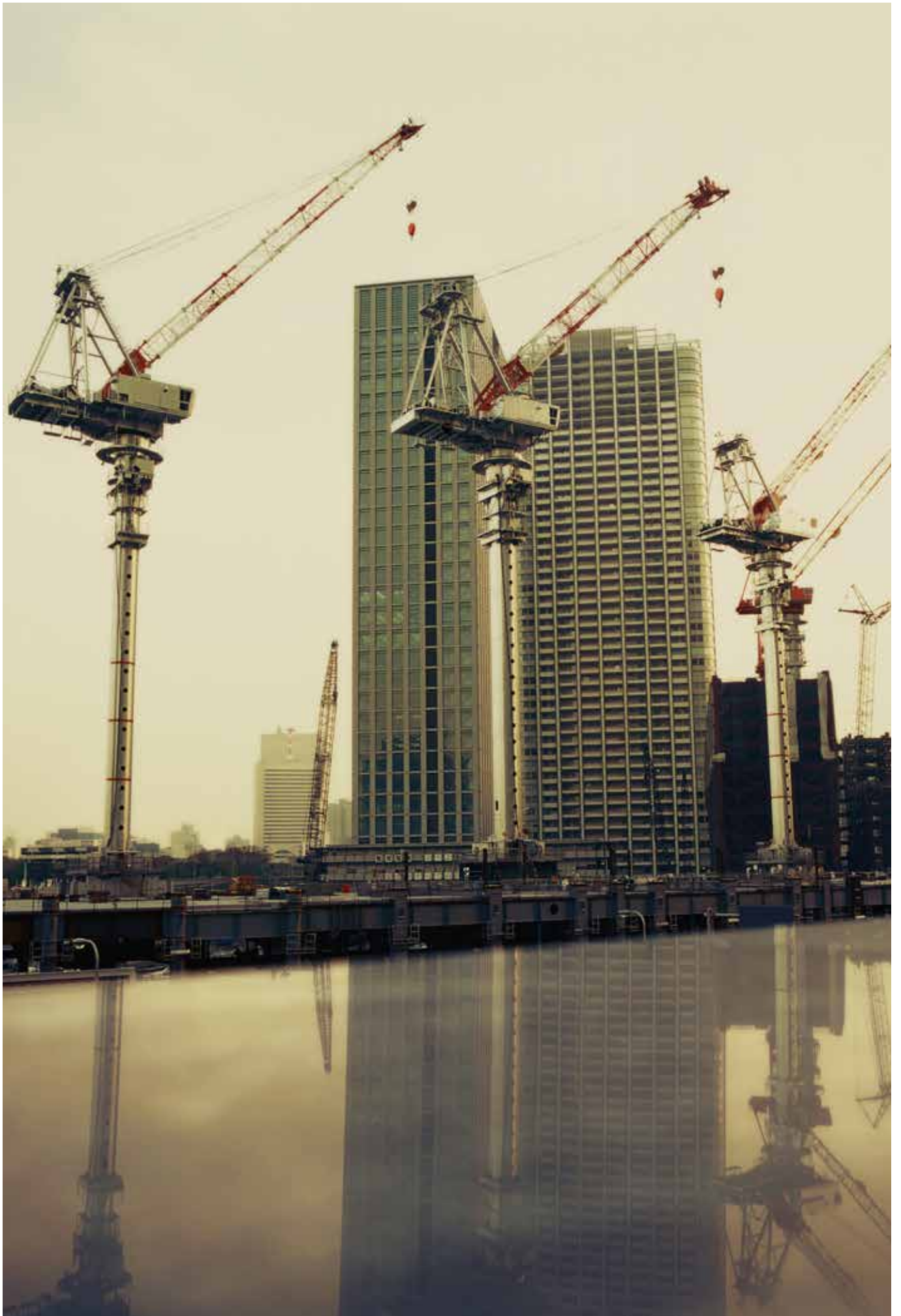
Tarife kontenjanı açılan ülkeler ise şöyledir; Afganistan, Angola, Arnavutluk, Bangladeş, Batı Şeria ve Gazze Şeridi, Benin, Bolivya, Bosna ve Hersek, Burkina Faso, Burundi, Butan, Cape Verde, Cibuti, Cook Adaları, Çad, Ekvatoryal Gine, Endonezya, Eritre, Etiyopya, Fas, Fildişi Sahilleri, Filipinler, Gambia, Gana, Gine, Gine-Bissau, Güney Sudan, Gürcistan, Haiti, Kamboçya, Karadağ, Kenya, Kırgızistan, Kiribati, Komor, Kongo, Kongo Demokratik Cumhuriyeti, Kosova, Laos, Lesotho, Liberya, Madagaskar, Makedonya, Malavi, Malezya, Mısır, Mikronezya, Moğolistan, Moldova, Moritanya, Morityus, Mozambik, Myanmar (Burma), Nauru, Nepal, Nijer, Nijerya, Niue, Orta Afrika Cumhuriyeti, Özbekistan, Pakistan, Paraguay, Ruanda, Samoa, Sao Tome ve Principe, Senegal, Sırbistan, Sierra Leone, Solomon Adaları, Somali, Sri Lanka, Sudan, Svaziland, Şili, Tacikistan, Tanzanya, Timor-Leste, Togo, Tonga, Tunus, Tuvalu, Uganda, Ukrayna, Ürdün, Vanuatu, Yemen, Zambiya.

4. İş dünyasında Brexit'in etkilerini azaltmak için yapılması gerekenleri konu alan EY Global yazısı yayımlandı.

İngiltere'nin Mart 2019'da resmi olarak Avrupa Birliği'nden (AB) çıkması (Brexit) ile etkilenmesi muhtemel işletmeler üzerindeki etkinin azaltılması için yapabilecekleri hazırlıklara yer verilen EY'nin global yazısı "Why Brexit's impact won't be confined by Britain's borders" yayımlanmıştır.

Sınır değişiminden etkilenecek işletmeler için gündeme gelebilecek konulardan bazıları aşağıda yer almaktadır:

- ▶ Eşyanın Birleşik Krallık'a giriş ve çıkışı,
- ▶ İşletme sermayesine etkisi,
- ▶ Kaynak yerlerinin uygunluğu,
- ▶ Mevcut sözleşmelerin geçerliliği,
- ▶ Operasyon modelinin uygunluğu,
- ▶ İlk aşamada karşılaşılabilecek gümrük ve sınır sorunları.

Rusya'da seçim ve CRS'ye geçiş öncesinde vergi affı

Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin "sermaye affı" olarak adlandırılan yasayı geçen ay onayladı. Yurt dışında varlıkları bulunan kişilere ülke dışındaki gelirlerini vergiden, idari ve cezai yükümlülüklerden muaf olabilecekleri şekilde beyan edebilme imkanı veren yasa, 9 Şubat'ta parlamentonun alt kanadı Duma'dan, 14 Şubat'ta da Rus parlamentosunun üst kanadı Federasyon Konseyi'nden geçti.

Rusya'da 18 Mart'ta yapılacak devlet başkanlığı seçimleri öncesinde gelen karara göre, yabancı bankalarda açılmış hesaplar ve mevduatların 1 Mart 2018 ile 28 Şubat 2019 tarihleri arasında bildirilmesi gerekiyor. Vergi mükelleflerine ülke dışında elde ettikleri bütün gelirleri beyan etme yükümlülüğü getiren yasa sayesinde gönüllü olarak bildirimde bulunanlar hiçbir cezaya maruz kalmayacak. Yasayla ayrıca, çok sayıda vatandaşın yüklü tutardaki sigorta prim borcunun affedilmesinin de mümkün olacağı belirtiliyor. Sermaye affı, Rusya'ya uygulanan uluslararası yaptırımlar ve bu ülkenin 2018'de ortak raporlama standartlarına (CRS) dahil olması açısından da önem taşıyor. CRS, müşterilerin banka hesap bilgilerinin vergi idareleriyle paylaşılmasını öngörüyor.

Putin yasaya verdiği onayın ardından yaptığı açıklamada, kararın Rus iş dünyasında istikrarı artıracaklarını ve atılan bu adımın uluslararası finans kuruluşları tarafından da desteklendiğini söyledi. Rusya Maliye Bakanı Anton Siluanov da affın kapsamına 20 milyon kişinin girdiğini açıkladı.

KDV'ye geçiş için 4 Körfez Ülkesinin daha fazla zamana ihtiyacı var

Uluslararası Para Fonu (IMF) Mali İlişkiler Direktör Yardımcısı Abdelhak Senhadji Katar, Kuveyt, Umman ve Bahreyn'in gerek teknik gerekse siyasi açıdan henüz KDV'ye geçiş hazır olmadıklarını söyledi. Senhadji bu dört Körfez Ülkesinin yüzde 5'lik KDV'ye teknik olarak hazır hale gelmelerinin 1,5 yıl kadar süreceğini, sergilenecek siyasi iradenin de burada etkili olacağını belirtti.

Körfez İşbirliği Konseyi'nin (GCC) altı üye ülkesi KDV'ye geçiş konusunda 2016'da anlaşma sağlamışlardı. Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri'nde 1 Ocak 2018 itibarıyla KDV'ye geçiş sağlandı.

Petrol zengini Arap ülkeleri 2014'te varil fiyatı 115 dolar dolayında olan petrolün varil fiyatının 2016 başında 30 doların altına kadar gerilemesinin ardından vergi uygulamaları konusunda çeşitli seçenekleri değerlendirmeye başlamışlardı.

KDV ve İslami finans: Karmaşık bir ilişki

Uluslararası kredi derecelendirme kuruluşu Fitch, KDV'ye geçişin İslami finans sektörü açısından önemli bir test niteliğinde olduğunu açıkladı. Fitch'ten yapılan açıklamada, İslami finans ürünlerinin karmaşık yapısı nedeniyle KDV'nin bunlar üzerinde geleneksel finansal işlemlerden daha önemli bir etkiye neden olabileceğine dikkat çekti.

Kate Barton EY'nin Global Vergi Lideri oldu

EY, Kate Barton'ın Global Vergi Hizmetleri Lideri olarak atandığını açıkladı. EY Global Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı olarak da görev yapacağı belirtilen Kate, yıllık gelirleri yaklaşık 8,2 milyar dolar olan ve dünya genelinde 50 binin üzerinde vergi profesyonelinin bünyesinde bulunduran vergi biriminin bütün strateji ve operasyonundan sorumlu olacak.

EY Vergi İcra Kurulu'na başkanlık edeceği ve EY Global İcra Kurulu'nun da üyesi olacağı açıklanan Kate görevi Jay Nibbe'den devralacak.

EY Global Yönetim Kurulu Başkanı ve CEO'su Mark Weinberger, 1996'dan bu yana EY vergi hizmetleri ortağı olarak çalışan Kate Barton'ın atanmasıyla ilgili olarak yaptığı açıklamada, "Kate, ABD'de vergi reformunun hayata geçirildiği ve tüm dünyada vergi politikaların yeniden şekillendiği bu kadar kritik bir dönemde göreve geliyor. Şanslıyız, deneyimleriyle çok önemli katkıları olacak" dedi.

EY, Fortune En İyi Şirketler sıralamasında 20. yılını kutluyor

EY, iş çevrelerinin saygın yayın organlarından Fortune'un "Çalışmak İçin En İyi 100 Şirket" listesinde 20 yıldır üst üste yer almanın gururunu yaşıyor. Fortune'un çok sayıda şirket çalışanından liderlerini, işverenlerinin sağladığı kişisel, sosyal ve profesyonel olanakları değerlendirmelerini isteyerek gerçekleştirdiği araştırmada şirket kültürleri incelenerek seçim yapılıyor. Sıralamaya girecek şirketler açısından, yönetimde her kademedeki katılımcı bir ortam yaratılması ve çeşitlilik önemli bir kriter. EY ayrıca, Sunday Times gazetesinin geçen ay açıkladığı "En İyi İşverenler" listesinde ilk 25'te yer alan iki büyük Big Four şirketinden biri oldu.

Avrupa Komisyonu'ndan teknoloji devleri için yeni vergi planı

Avrupa Komisyonu çok uluslu teknoloji şirketlerinin, mevcut durumdaki gibi genel merkezlerinin nerede olduğuna dayanan değil, kullanıcılarının buldukları yere göre vergilendirilecekleri bir sistem getirmek istiyor.

Söz konusu çok uluslu şirketler, internet ve sosyal medya alanında verdikleri hizmetler yoluyla önemli tutarlarda gelir elde etmelerine rağmen Lüksemburg ve İrlanda gibi ülkelerde yerleşik olmaları nedeniyle çok düşük vergi ödemekle suçlanıyorlar.

Bu verginin şirketlerin brüt gelirlerinin yüzde 5'ine kadar çıkabileceğine işaret eden tasarinın, vergi oranlarının düşük olduğu AB'nin daha küçük üyelerinin muhalefetiyle karşılaşması bekleniyor.

Pascal Saint-Amans: Vergiden kaçınmanın önüne geçmek için geçici, aceleci çözümlerden kaçınılmalı

Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD) Vergi Politikaları Merkezi Direktörü Pascal Saint-Amans, büyük şirketlerin vergiden kaçınma girişimlerinin engellenmesi amacıyla harekete geçen bazı Avrupa ülkelerini uyardı. Avrupa ülkelerinin her birinin kendi önlemini almasını doğru bulmadığını belirten Saint-Amans, sorunların ancak kolektif bir yaklaşımla giderilebileceğini belirtti.

Saint-Amans her ülkenin kendi geçici çözümlerini ortaya koyma çabasını eleştirerek, "Uzun vadeli bir çözüm için vergi anlaşmalarının değiştirilmesi, transfer fiyatlandırması kurallarının buna uyarlanması gerekiyor ve bu da zaman alacak" dedi.

Sirküler indeks

No	Tarih	Konu
30	26.02.2018	Çok zor durumda olduğu belirlenen vergiye uyumlu mükelleflerin vadesi geçmiş borçlarına yeni bir tecil ve taksitlendirme imkânı getirildi.
29	23.02.2018	Serbest meslek erbaplarının "Defter Beyan Sistemi"ne yapacakları Ocak ayı kayıtlarının süresi 2 Nisan'a uzatıldı.
28	22.02.2018	Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Uygulama Yönetmeliği'nde bazı değişiklikler yapıldı.
27	22.02.2018	2018/11297 sayılı BKK ile farklı bölgelerde gerçekleştirilecek entegrasyon yatırımlarına bulunduğu bölgenin desteklerinden yararlanma imkanı getirilmiştir.
26	20.02.2018	İndirimli orana tabi teslimlerle ilgili olarak mahsup yoluyla iadesi gerçekleşmeyen tutarların Ocak ayı KDV beyannamesine dahil edilmesi gerekiyor.
25	19.02.2018	15 Milyon ABD doları ve üzerinde döviz kredisi bulunan kurumlara bildirim ve bağımsız denetim zorunluluğu getirildi.
24	16.02.2018	ÖTV (I) sayılı listedeki bazı mallar için getirilmiş olan indirimli vergi uygulamasına ilişkin birtakım değişiklikler yapıldı.
23	12.02.2018	Geçici vergi beyannamelerinin verilme süresi 19 Şubat 2018 Pazartesi gününe kadar uzatıldı.
22	05.02.2018	Yap-İşlet-Devret Modeli çerçevesinde yaptırılan denizaltı karayolu tüneli geçiş ücretlerinin KDV'si % 8'e düşürüldü.
21	02.02.2018	KDV Genel Uygulama Tebliği'nin; inşaat işlerinde KDV iadesi, roaming hizmetlerinde KDV istisnası ve kısmi tevkifat bölümlerinde değişiklikler yapıldı.
20	01.02.2018	Dar mükellefler tarafından Türkiye'de KDV mükellefi olmayan gerçek kişilere elektronik ortamda sunulan hizmetlere ilişkin KDV'nin beyanı ve ödenmesi ile ilgili usul ve esaslar belirlendi.
19	01.02.2018	Özel hesap dönemine tabi mükellefler yükledikleri KDV'yi kendi özel hesap dönemlerine göre indirim konusu yapabilecekler.
18	01.02.2018	2017 yılındaki nakdi sermaye artışlarına ilişkin indirim uygulamasında kullanılacak faiz oranı %17,06 olarak açıklandı.
17	31.01.2018	Finansal kiralama ve finansman şirketlerinin, borçlulardan aldıkları iştirak hissesi ve taşınmazların tesliminde KDV istisnasının uygulamasına ilişkin açıklamalar yapıldı.
16	29.01.2018	Cazibe merkezleri programı kapsamında yapılacak yatırımların desteklenmesine ilişkin mevzuatta değişiklikler yapıldı.
15	25.01.2018	32 sayılı Karar'ın yurt içi ve yurt dışından kullanılan kredilere ilişkin hükümlerinde değişiklikler yapıldı.
14	25.01.2018	Borsada rayici olmayan yabancı paraların 31.12.2017 tarihi itibarıyla değerlendirilmesinde kullanılacak kurlar açıklandı.
13	23.01.2018	2017/11133 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yatırım teşvik mevzuatında bazı değişiklikler yapıldı.
12	16.01.2018	Menkul kıymetlerden 2018 yılında elde edilen gelirlerin vergilendirilmesi.
11	05.01.2018	Bireysel katılım yatırımcıları (melek yatırımcı) için geçerli olan indirim uygulamasının süresi 5 yıl uzatıldı.
10	04.01.2018	Gelir vergisinden istisna yurt içi ve yurt dışı gündelik tutarları (01.01.2018-30.06.2018).
9	04.01.2018	Gelir vergisinden istisna kıdem tazminatı tavanı ve çocuk yardımı tutarları (01.01.2018-30.06.2018).
8	04.01.2018	Binek otomobillerinin ÖTV oranının hesabında kullanılan fiyat aralıkları ile makaronların ÖTV oranı ve tütün fonu tutarında değişiklikler yapıldı.
7	03.01.2018	Bankalar tarafından çiftçilere 15 bin liraya kadar kullandırılan kredilerde KKDF kesinti oranı % 0 (sıfır) olarak belirlendi.
6	03.01.2018	Borsa İstanbul'da işlem gören tahvil ve bonolar ile kira sertifikalarının 29 Aralık 2017 tarihli borsa rayiçleri.
5	03.01.2018	Ön ödemeli elektronik haberleşme hizmetlerinde KDV uygulaması ve FATİH Projesi kapsamında KDV istisnası hakkında açıklamalar yapıldı.
4	02.01.2018	Ön ödemeli hatlara yapılan yüklemelerde ÖİV matrahı ve FATİH projesi kapsamında ÖİV istisnası hakkında açıklamalar yapıldı.
3	02.01.2018	2018 yılında, mobil telefon aboneliğinin ilk tesisinde ödenmesi gereken özel iletişim vergisi tutarı açıklandı.
2	02.01.2018	Konut, işyeri ve diğer şekilde kullanılan binalar için, 2018 yılında ödenecek çevre temizlik vergisi tutarları açıklandı.

Vergi Takvimi

2018 Mart ayı mali yükümlülükler takvimi

12 Mart 2018 Pazartesi	16-28 Şubat 2018 dönemine ait petrol ve doğalgaz ürünlerine ilişkin özel tüketim vergisi beyannamesinin elektronik ortamda gönderilmesi ve verginin ödenmesi
15 Mart 2018 Perşembe	Şubat 2018 dönemine ait özel tüketim vergisine tabi içecekler ve tütün mamullerine ilişkin ÖTV beyannamesinin elektronik ortamda gönderilmesi ve verginin ödenmesi Şubat 2018 dönemine ait dayanıklı tüketim ve diğer mallara ilişkin özel tüketim vergisi beyannamesinin elektronik ortamda gönderilmesi ve verginin ödenmesi Şubat 2018 dönemine ait tescile tabi olmayan motorlu taşıt araçlarına ilişkin özel tüketim vergisi beyannamesinin elektronik ortamda gönderilmesi ve verginin ödenmesi Şubat 2018 dönemine ait banka ve sigorta muameleleri vergisi beyannamesinin elektronik ortamda gönderilmesi ve verginin ödenmesi Şubat 2018 dönemine ait özel iletişim vergisi beyannamesinin elektronik ortamda gönderilmesi ve verginin ödenmesi Şubat 2018 dönemine ait kaynak kullanımı destekleme fonu kesintilerinin bildirim ve ödenmesi
20 Mart 2018 Salı	Şubat 2018 dönemine ait şans oyunları vergisi beyannamesinin elektronik ortamda gönderilmesi ve verginin ödenmesi
23 Mart 2018 Cuma	Şubat 2018 dönemine ait gelir ve kurumlar vergisi stopajının muhtasar beyanname ile elektronik ortamda beyanı Şubat 2018 dönemine ait damga vergisi beyannamesinin elektronik ortamda beyanı Şubat 2018 dönemine ait sosyal güvenlik primlerinin elektronik ortamda beyan edilmesi
26 Mart 2018 Pazartesi	2017 yılına ilişkin yıllık gelir vergisi beyannamesinin verilmesi 1-15 Mart 2018 dönemine ait petrol ve doğalgaz ürünlerine ilişkin özel tüketim vergisi beyannamesinin elektronik ortamda gönderilmesi ve verginin ödenmesi Şubat 2018 dönemine ait gelir ve kurumlar vergisi stopajının (muhtasar) ödenmesi Şubat 2018 dönemine ait damga vergisinin ödenmesi Şubat 2018 dönemine ait katma değer vergisi beyannamesinin elektronik ortamda gönderilmesi ve verginin ödenmesi
2 Nisan 2018 Pazartesi	2017 yılına ilişkin yıllık gelir vergisi 1. taksit ödemesi Şubat 2018 dönemine ait haberleşme vergisinin beyanı ve ödenmesi Şubat 2018 dönemi mal ve hizmet alım/satımlarına ilişkin bildirim formlarının (Form Ba-Bs) elektronik olarak gönderilmesi Şubat 2018 dönemine ait sosyal güvenlik primlerinin ödenmesi

Gelir Vergisi

Gelir vergisi tarifesi- 2018 (Ücretler)						
Gelir dilimi	Vergi oranı					
14.800 TL'ye kadar	% 15					
34.000 TL'nin 14.800 TL'si için 2.220 TL, fazlası	% 20					
120.000 TL'nin 34.000 TL'si için 6.060 TL, fazlası	% 27					
120.000 TL'den fazlasının 120.000 TL'si için 29.280 TL, fazlası	% 35					
Gelir vergisi tarifesi- 2018 (Diğer gelirler)						
Gelir dilimi	Vergi oranı					
14.800 TL'ye kadar	% 15					
34.000 TL'nin 14.800 TL'si için 2.220 TL, fazlası	% 20					
80.000 TL'nin 34.000 TL'si için 6.060 TL, fazlası	% 27					
80.000 TL'den fazlasının 80.000 TL'si için 18.480 TL, fazlası	% 35					
Gelir vergisinden istisna günlük yemek yardımı (KDV hariç)						
Uygulandığı yıl	Tutar (TL)					
2016	13,70					
2017	14,00					
2018	16,00					
Engellilik indirimi (2018)						
Engellilik derecesi	Tutarı (TL)					
Birinci derece engelliler için	1.000					
İkinci derece engelliler için	530					
Üçüncü derece engelliler için	240					
Asgari geçim indirimi-TL (2018)						
Eşin çalışma durumu	Çocuk sayısı					
	Yok	1	2	3	4	5 veya fazla
Çalışıyor	152,21	175,04	197,88	228,32	243,54	258,76
Çalışmıyor	182,66	205,49	228,32	258,76	258,76	258,76
Konut kira geliri istisnası						
Gelirin elde edildiği yıl	Tutar (TL)					
2016	3.800					
2017	3.900					
2018	4.400					
Değer artış kazançlarında istisna (Menkul kıymetler hariç)						
Kazancın sağlandığı yıl	Tutar (TL)					
2016	11.000					
2017	11.000					
2018	12.000					
Arızî kazançlara ilişkin istisna						
Kazancın sağlandığı yıl	Tutar (TL)					
2016	24.000					
2017	24.000					
2018	27.000					
Gelir vergisinden istisna kıdem tazminatı tavanı						
Uygulandığı dönem	Tutar (TL)					
01.07.2017 - 31.12.2017	4.732,48					
01.01.2018 - 30.06.2018	5.001,76					

Vergi Usul Kanunu ve 6183 Sayılı Kanun

Gecikme zammı ve gecikme faizi oranları (Aylık)	
Uygulandığı dönem	Oran (%)
21.04.2006 - 18.11.2009	2,50
19.11.2009 - 18.10.2010	1,95
19.10.2010 tarihinden itibaren	1,40
Tecil faizi oranları (Yıllık)	
Uygulandığı dönem	Oran (%)
28.04.2006 - 20.11.2009	24
21.11.2009 - 20.10.2010	19
21.10.2010 tarihinden itibaren	12
Yeniden değerlendirme oranları	
Yıl	Oran (%)
2015	5,58
2016	3,83
2017	14,47
Fatura düzenleme sınırı	
Uygulandığı yıl	Tutar (TL)
2016	900
2017	900
2018	1.000

Amortisman sınırı	
Uygulandığı yıl	Tutar (TL)
2016	900
2017	900
2018	1.000
Reeskont ve avans işlemlerinde iskonto ve faiz oranları	
Reeskont işlemlerinde	% 8,75
Avans işlemlerinde	% 9,75
VUK kapsamındaki reeskont işlemlerinde	% 9,75
Not: Bu oranlar 31.12.2016 tarihinden itibaren yapılan işlemler için geçerlidir.	

Damga Vergisi

Azami damga vergisi (Her bir kağıt için)	
Uygulandığı yıl	Tutar (TL)
2016	1.797.117,30
2017	1.865.946,80
2018	2.135.949,30
Damga vergisi oran ve tutarları (2018)	
Damga vergisine tabi kağıtlar	Oran/Tutar
Sözleşmeler	Binde 9,48
Ücretler (Avanslar dâhil)	Binde 7,59
Kira sözleşmeleri	Binde 1,89
Bilanço	45,40 TL
Gelir tablosu	21,80 TL
Yıllık gelir vergisi beyannamesi	58,80 TL
Kurumlar vergisi beyannamesi	78,50 TL
Katma değer vergisi ve muhtasar beyannameler	38,80 TL
SGK sigorta prim bildirgesi	28,90 TL

Veraset ve İntikal Vergisi

İstisnalar (2018)		
Evlatlıklar dahil furuğ ve eşten her birine isabet eden miras hisselerinde	202.154 TL	
Furuğ bulunmaması halinde, eşe isabet eden miras hissesinde	404.556 TL	
İvazsız suretle meydana gelen intikallerde	4.656 TL	
Para ve mal üzerine düzenlenen yarışma ve çekilişlerde kazanılan ikramiyelerde	4.656 TL	
Vergi tarifesi (2018)		
Matrah dilim tutarları	Vergi Oranı	
	Veraset yoluyla intikal	İvazsız intikal
İlk 240.000 TL için	% 1	% 10
Sonra gelen 570.000 TL için	% 3	% 15
Sonra gelen 1.270.000 TL için	% 5	% 20
Sonra gelen 2.200.000 TL için	% 7	% 25
Matrahın 4.280.000 TL'yi aşan bölümü için	% 10	% 30

Asgari Ücret ve Sosyal Güvenlik

Asgari ücret ve yasal kesintiler		
Ödemeler / kesintiler	01.01.2018 - 31.12.2018 (TL)	
Brüt asgari ücret	2.029,50	
Sosyal güvenlik primi işçi payı (% 14)	284,13	
İşsizlik sigortası primi işçi payı (% 1)	20,30	
Gelir vergisi matrahı	1.725,07	
Hesaplanan gelir vergisi (% 15)	258,76	
Asgari geçim indirimi (Bekâr (-))	152,21	
Kesilecek gelir vergisi	106,55	
Damga vergisi (binde 7,59)	15,40	
Kesintiler toplamı	426,38	
Net asgari ücret	1.603,12	
Yıllık brüt asgari ücret		
Uygulandığı yıl	Tutar (TL)	
2016	19.764	
2017	21.330	
2018	24.354	
Sosyal güvenlik primine esas aylık kazançların alt ve üst sınırları		
Uygulandığı dönem	Alt sınır (TL)	Üst sınır (TL)
01.01.2018-31.12.2018	2.029,50	15.221,40

Income Tax

Income tax tariffs- 2018 (Salaries)						
Income bracket	Tax rate					
Up to TRL 14.800	15 %					
For TRL 34.000; for the first TRL 14.800, TRL 2.220, for above	20 %					
For TRL 120.000; for the first TRL 34.000, TRL 6.060, for above	27 %					
For more than TRL 120.000, for TRL 120.000, TRL 29.280, for above	35 %					
Income tax tariffs- 2018 (Other income)						
Income bracket	Tax rate					
Up to TRL 14.800	15 %					
For TRL 34.000; for the first TRL 14.800, TRL 2.220, for above	20 %					
For TRL 80.000; for the first TRL 34.000, TRL 6.060, for above	27 %					
For more than TRL 80.000, for TRL 80.000, TRL 18.480, for above	35 %					
Daily meal allowance exempt from income tax (VAT excluded)						
Year	Amount (TRL)					
2016	13,70					
2017	14,00					
2018	16,00					
Disability allowance (2018)						
Degree of disablement	Amount (TRL)					
For 1 st degree disabled	1.000					
For 2 nd degree disabled	530					
For 3 rd degree disabled	240					
Minimum living allowance-TRL (2018)						
Status of spouse	Number of children					
	No	1	2	3	4	5 or more
Employed	152,21	175,04	197,88	228,32	243,54	258,76
Unemployed	182,66	205,49	228,32	258,76	258,76	258,76
Exemption for house rental income						
Year when the income is derived	Amount (TRL)					
2016	3.800					
2017	3.900					
2018	4.400					
Exemption in capital gains (Except securities)						
Year when the gain is derived	Amount (TRL)					
2016	11.000					
2017	11.000					
2018	12.000					
Exemption in incidental income						
Year when the income is derived	Amount (TRL)					
2016	24.000					
2017	24.000					
2018	27.000					
The upper limit of severance pay exempt from income tax						
Period	Amount (TRL)					
01.07.2017 - 31.12.2017	4.732,48					
01.01.2018 - 30.06.2018	5.001,76					

Tax Procedures Law (TPL) and Law No. 6183

Delay charge and delay interest rates (Monthly)	
Period	Rate (%)
21.04.2006 - 18.11.2009	2,50
19.11.2009 - 18.10.2010	1,95
Since 19.10.2010	1,40
Deferral interest rates (Annual)	
Period	Rate (%)
28.04.2006 - 20.11.2009	24
21.11.2009 - 20.10.2010	19
Since 21.10.2010	12
Revaluation rates	
Year	Rate (%)
2015	5,58
2016	3,83
2017	14,47
Limit for issuing invoice	
Year	Amount (TRL)
2016	900
2017	900
2018	1.000

Depreciation limit	
Year	Amount (TRL)
2016	900
2017	900
2018	1.000
Discount and interest rates to be applied in rediscount and advance transactions	
In rediscount transactions	8,75 %
In advance transactions	9,75 %
In rediscount transactions under TPL	9,75 %
Note: These rates are applicable to the transactions conducted as of 31.12.2016.	

Stamp Duty

Maximum stamp duty (For each paper)	
Year	Amount (TRL)
2016	1.797.117,30
2017	1.865.946,80
2018	2.135.949,30
Stamp duty rates and amounts (2018)	
Papers subject to stamp duty	Rate/Amount
Contracts	9,48 per thousand
Wages (Including advances)	7,59 per thousand
Rental contracts	1,89 per thousand
Balance sheet	TRL 45,40
Income statement	TRL 21,80
Annual income tax return	TRL 58,80
Corporate tax return	TRL 78,50
Value added tax and withholding tax returns	TRL 38,80
Social Security Institution insurance premium declarations	TRL 28,90

Inheritance and Transfer Tax

Exemptions (2018)		
For shares of inheritance corresponding to each descendant including adopted children and the spouse	TRL 202.154	
For share of inheritance corresponding to the spouse if there is no descendant	TRL 404.556	
For transfers conducted without any consideration	TRL 4.656	
For prizes won in competitions and lotteries held for money and property	TRL 4.656	
Tax tariff (2018)		
Tax base bracket amounts	Tax rate	
	Transfer through inheritance	Transfer without any consideration
For the first TRL 240.000	1 %	10 %
For the next TRL 570.000	3 %	15 %
For the next TRL 1.270.000	5 %	20 %
For the next TRL 2.200.000	7 %	25 %
For the tax base portion exceeding TRL 4.280.000	10 %	30 %

Minimum Wage and Social Security

Minimum wage and withholdings		
Payments / withholdings	01.01.2018 - 31.12.2018 (TRL)	
Gross minimum wage	2.029,50	
Social security premium employee's contribution (14 %)	284,13	
Unemployment insurance premium employee's contribution (1 %)	20,30	
Income tax base	1.725,07	
Income tax calculated (15 %)	258,76	
Minimum living allowance (Single) (-)	152,21	
Income tax to be withheld	106,55	
Stamp duty (7,59 per thousand)	15,40	
Total withholdings	426,38	
Net minimum wage	1.603,12	
Annual gross minimum wage		
Year	Amount (TRL)	
2016	19.764	
2017	21.330	
2018	24.354	
The lower and upper limits of monthly earnings that will be the basis for social security premium		
Period	Lower limit (TRL)	Upper limit (TRL)
01.01.2018-31.12.2018	2.029,50	15.221,40

EY Hakkında

EY bağımsız denetim, vergi, kurumsal finansman ve danışmanlık hizmetlerinde bir dünya lideridir. Anlayışımız ve kaliteli hizmetlerimiz dünya ekonomisi ve sermaye piyasalarında güvenin oluşmasına katkıda bulunmaktadır. EY, güçlü yönetim ekibiyle tüm paydaş gruplarına verdiği sözleri yerine getirmekte ve bu şekilde çalışanları, müşterileri ve içinde yer aldığı diğer çevreler için daha iyi bir çalışma hayatı oluşturulmasında önemli bir rol üstlenmektedir.

EY adı küresel organizasyonu temsil eder ve Ernst & Young Global Limited'in her biri ayrı birer tüzel kişiliğe sahip olan, bir veya daha çok üye firmasını temsil edebilir. Sınırlı sorumlu bir Birleşik Krallık şirketi olan Ernst & Young Global Limited müşteri hizmeti sunmamaktadır. Daha fazla bilgi için lütfen ey.com adresini ziyaret ediniz.

EY'nin sunduğu vergi hizmetleri

İşleriniz gerçek potansiyellerine güçlü temeller üzerinde yapılandırılarak ve sürdürülebilir bir şekilde geliştirilerek ulaşabilir. EY olarak vergi yükümlülüklerinizi sorumlu ve zamanında yerine getirmenizin önemli bir fark ortaya çıkaracağını düşünüyoruz. Bu nedenle 140'tan fazla ülkedeki 32,000 vergi çalışanlarımız nerede olursanız olun ve vergi ihtiyaçlarınız ne olursa olsun kaliteli hizmet anlayışımıza duyduğumuz tereddütsüz bağlılık temelinde sizlere teknik bilgi, iş tecrübesi ve tutarlı metodolojiler sunmaktadır.

© 2018 EY Türkiye.
Tüm Hakları Saklıdır.

ey.com/tr
vergidegundem.com
facebook.com/ErnstYoungTurkiye
instagram.com/eyturkiye
twitter.com/EY_Turkiye